

ВСЕСВІТ

К 6176

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

КНИЖНЫЙ МАГАЗИН
КООПЕРАТИВН. Т-ВА

„СОВРЕМЕННОК“

Ленинград, 28 Проспект Володарского, 27.

ВЫСЫЛАЕТ ВСЕ КНИГИ ГОСУДАРСТВЕННЫХ И ДРУГИХ ИЗДАТЕЛЬСТВ ПО ИХ ЦЕНАМ.

Книги высылаются наложенным платежом до 10 руб. без задатка, свыше задаток 1/3 стоимости.

НОВЫЕ КНИГИ ПО ТЕХНИКЕ ИЗД. 1926 — 29 г.

Каплан, М. Справочник инженера. 140 рис., 432 стр.—4 р. **Scio** Карм. справочная книга. 199 черт., 309 стр.—2 р. 40 к. (Косм.). **Займовский, С.** Англо-русский словарь. 717 стр.—4 р. 25 к. **Несслер, А.** Немецко-русский словарь 1128 столбцов—3 р. 25 к. (ГИЗ). **Шифрин, Б.** Полный немецко-англо-русский технич. словарь—15 р. (Косм.). **Виноградов, А.** и др. Технич. черчение. Ч. I. Основы черчения, 120 стр.—1 р. 40 к. Ч. II. Машиностроительное, 151 стр.—1 р. 80 к. Ч. III. Инженерно-строительное 131 стр.—1 р. 60 к. (ГИЗ). **Демкин, А.** Техника черчения, 207 рис., 220 стр.—2 р. 25 к. **Его же.** Технич. условные знаки, Ч. I. 72 стр.—2 р. 50 к. Ч. II. Спец. назначения—1 р. 75 к. **Его же.** Образцы шрифтов и рамок, 66 стр.—2 р. (авт.). **Загорученко, А. и С. Фесенко.** Топографическое черчение 157 фиг., 42 табл., 175 стр.—5 р. 30 к. (ГИЗ). **Никулин, М.** Надписи на чертежах. 10 фиг. 88 стр.—75 к. (ГТИ).

Дуббель, Г. Справочник по математике, 213 черт., 278 стр.—3 р. 20 к. (ГТИ). **Гаусс Ф.** Таблицы для вычисления прямоугольных координат, 207 стр.—3 р. 35 к. **Поссе В.** Курс диффер. и интегр. исчисления, с черт. 848 стр.—8 р. (ГИЗ). **Радецкий, П. и В. Икитин.** Логарифмическая линейка, 91 стр.—1 р. 50 к. (ХТИ) *Hütte* — расчетный, 94 стр.—2 р. (МАИО).

Урочное положение для строит. работ в метрич. и русск. мерах. Офиц. изд. 356 стр.—4 р. 50 к.

Рошефор, Н. Иллюстр. урочное положение в метр. мерах, 1052 стр., 3 ч.—18 р. 25 к. (ГТИ). **Дмоховский, В.** Курс оснований и фундаментов 316 рис., 357 стр.—4 р. 50 к. (ГИЗ). **Носиков, Г.** Архитектурные мотивы. Материалы для композиции кам. и дерев. зданий, 177 лист.—4 р. (ГТИ). **Годман, В.** Планировка и конструирование фабр.-зав. зданий, Ч. I. 382 стр.—7 р. 40 к. Ч. II. 373 стр.—7 р. 75 к. (Куб.). **Сери, Л.** Архитектура промышл. зданий, 405 черт., 422 стр.—7 р. **Мачинский, В.** Архитектура специальных зданий, 405 рис., 414 стр.—7 р. (ГИЗ). **Прейс, П.** Постройки сельско-хозяйств. значения, 251 черт., 240 стр.—4 р. 25 к. (МАИО). **Зотов, Н.** Сельские водян. мельницы, 96 фиг., 130 стр.—1 р. 60 к. (ГИЗ). **Гусев, А.** Плотночные работы. Справ. для исчисл. расхода на рабсилу и материалы. 370 черт., 384 стр.—7 р. (авт.). **Зелеников, В.** Млярное дело, 37 рис., 240 стр.—2 р. (Книга). **Бетонно-строительный справочник** (по бетон. календарю 26 г.), 700 черт., 674 стр.—7 р. (ГТИ). **Зеленгер, Р.** Железо-бетон. его расчеты и проектирование. 487 черт., 671 стр.—8 р. (ГИЗ). **Клейнгольц, А.** Железо-бетон. его расчеты и проектирование. 487 черт., 671 стр.—8 р. (ГИЗ). **Клейнгольц, А.** Формулы для расчета сложных рам. 322 стр.—3 р. 50 к. (ГТИ). **Керстен, К.** Железные конструкции гражданских сооружений, 729 рис., 347 стр.—3 р. 95 к. (ГИЗ). **Зазерский, А.** Отопление и вентиляция, 136 черт., 162 стр.—3 р. (МАИО). **Будинков, А.** Водопроводно-канализационный справочник, 55 фиг., 520 стр.—5 р. 85 к. (ГТИ). **Спарро, Р.** Пособие для сельского водоснабжения. 188 стр., 11 лист. черт.—3 р. 25 к. (ГИЗ). **Иванов, В.** Санитарная техника. Канализация населенных мест. 566 черт., 57 табл., 432 стр.—8 р. (авт.). **Ушанов, Н.** Канализация населенных мест. 146 стр.—1 р. 60 к. (ГИЗ). **Королев, А.** Пожарная охрана промышленных предприятий. 89 рис., 200 стр.—2 р. 75 к. **Михайлов, М.** Электрическая пожарная сигнализация 109 рис., 120 стр.—1 р. 50 к. **Требезов, Н.** Пожарная тактика. 360 стр.—3 р. (НКВД).

Би, А. Учебник низшей геодезии. 447 черт., 530 стр.—4 р. 40 к. (ГИЗ). **Виноградов, М.** и др. Практика низшей геодезии. 144 черт., 647 стр.—5 р. (НД). **Соловьев, С.** Осн. курс низшей геодезии. Ч. I. 254 рис., 192 стр.—2 р. 85 к. Ч. II. 268 рис., 270 стр.—4 р. 20 к. (ГТИ). **Аистов, Н.** Плоские стропильные железн. фермы. 247 фиг., 13 лист. черт., 224 стр.—6 р. 75 к. (Куб.). **Ришов, О.** Металлические стропильн. фермы. 356 фиг., 16 лист. черт.,

320 стр.—6 р. 50 к. (ТП). **Дубелир, Г.** Дорожное дело. 377 фиг., 612 стр.—8 р. 90 к. (ГИЗ). **Мемери-чер, П.** Дорожно-строит. черчение. 102 фиг., 128 стр.—2 р. (АИ). **Нефедьев, А. и М. Сирябин.** Урочные нормы по дорожным работам. 128 стр.—1 р. 50 к. (НКВД). **Передерий, Г. и В. Гнедовский.** Мосты, I. Деревянные мосты. 351 фиг., 208 стр.—2 р. (ГИЗ). **Передерий, Г.** Курс жел.-бет. мостов. 625 рис., 520 стр.—5 р. 50 к. (ГТИ). **Анулов, Н., Е. Бриллинг и М. Марцелли.** Курс внутренних водных сообщений. I. Реки в свободном состоянии. 356 рис., 428 стр.—8 р. II. Искусственные водные пути. 363 рис., 361 стр.—6 р. 95 к. (ГИЗ). **Анисимов, Н.** Плотины. Ч. I. Вододерж. плотины. 252. фиг. 176 стр.—2 р. 50 к. (ГТИ). **Брудастов, А.** Осушение болот и регулирование водоприемников. 158 черт., 431 стр.—6 р. 85 к. (НА). **Самусь, А.** Техническая гидравлика. 158 рис., 348 стр.—5 р. 25 к. (ГИЗ). **Горчин и М. Чертоусов.** Гидравлика в задачах. 258 черт., 426 стр.—7 р. 15 к. (Куб.).

Гольднер, Г. Справочник механика. 434 рис., 748 стр.—6 р. 50 к. (ГТИ). **Левинсон, Л.** Техническая механика. Ч. I. 337 черт., 464 стр.—6 р. **Козюликин, С.** Курс машиноведения и начала теорет. механики для рабочих. 252 черт., 503 стр.—2 р. 75 к. (ГИЗ). **Худяков, П.** Курс сопротивления материалов без высшей математики 256 фиг., 408 стр.—5 р. 60 к. **Берлов, М.** Детали машин. Сокращ. рук. с атл. черт.—5 р. 50 к. **То же.** В. IX. Подъемники 360 рис., и атлас. 208 стр.—7 р. 50 к. **Кале К.** Детали машин в вопр. и отв. 2 т. 748 стр.—6 р. 50 к. (ГТИ). **Танский, А.** Расчет подъемного электрич. мостового крана. 278 стр., с атл.—3 р. 40 к. (Куб.).

Шоле, В. Основы технической термодинамики 126 фиг., 335 стр.—5 р. **Зейферт, Ф.** Паровые котлы и паров. машины. 394 черт., 147 стр.—5 р. (ОПИ). **Ломшанов, А.** Испытание паровых котлов. 415 фиг. 548 стр.—12 р. **Сангович, Г.** Курс паровых котлов. 172 черт. 315 стр.—1 р. 80 к. **Иванов, Н.** Описательный курс паров. машин. 196 рис., 308 стр.—2 р. **Польгаузен, А.** Поршневые паровые машины 440 фиг., с атл. 436 стр.—7 р. 50 к. **Хедер, Г.** Большая паровая машина и первая помощь. 880 фиг., 660 стр.—4 р. 20 к. (ГТИ). **Радцин, А.** Курс паровых турбин. 166 фиг., 332 стр.—5 р. (ГИЗ). **Альтшуллер, Я.** Разборная модель двигателя внутреннего сгорания—3 р. 50 к. (авт.). **Беляничков, П.** Двигатели внутреннего сгорания. 250 рис., 223 стр.—2 р. 30 к. (НА). **Гольднер, Г.** Двигатели внутреннего сгорания. их работа, конструкция и проектирование. 2 т., 1279 фиг., 869 стр.—32 р. **Иерусалимский, А.** Двигатели внутреннего сгорания, 70 фиг., 148 стр.—1 р. 25 к. (ГИЗ). **Кернер, К.** Конструирование дизелей. 744 рис., 676 стр.—19 р. 25 к. (ТП). **Нике Н. (Орловский).** Автомашин. Двигатель автомобилей, тракторов, мотоциклов, мотолодок, самолетов и стационарных. 1340 отв. на вопросы. 291 стр.—3 р. 70 к. (Брокг.-Эфр.). **Синецкий, В.** Безкомпрессорные дизеля. 192 фиг., 156 стр.—3 р. 70 к. (КТИ). **Фопль, О. Г. Штромбек и А. Эберма.** Быстроходные дизеля. 148 рис., 203 стр.—5 р. 35 к. (ГИЗ). **Хедер, Г.** Большой двигатель внутреннего сгорания. 759 рис., 540 стр.—3 р. 35 к. (ГТИ). **Шольц, В.** Судовые нефтяные двигатели внутреннего сгорания. 188 рис., 285 стр.—5 р. (Свет.). **Аптекарев, М.** Автомобиль и уход за ним. 61 рис., 144 стр.—2 р. (ТП). **Астрюм, М.** Автомобиль, устройство, действие, уход. Ч. I. 142 рис., 380 стр.—1 р. 50 к. Ч. II. 54 рис., 231 стр.—1 р. 35 к. (ГТИ). **Грибов, М.** Ремонт автомобиля—5 р. 75 к. (ГИЗ).

Альтшуллер, Я. Трактор Фордзон. Разборная модель—3 р. 75 к. (авт.). **Кастерия, В. и П. Шольники.** Руководство по тракторному делу. 197 рис., 291 стр.—5 р. (ГТИ). **Львов, Е.** Тракторы, их конструкция и расчет. 253 фиг., 498 стр.—9 р. (ГИЗ). **Нико Н. (Орловский).** Трактор Фордзон, 209 черт., 304 стр.—5 р. **Орловский, П.** Трактор Фордзон. Уход и ремонт. 60 рис., 132 стр.—2 р. 20 к. (авт.).

Рабчинский, М. Электромонтер. Правила установок 152 рис., 228 стр.—1 р. 90 к. **Орлов, Р.** Курс электротехники. Ч. I. 383 черт., 216 стр.—3 р. 95 к. (ГТИ). **Угринов, Б. и Г. Генсель.** Основы техники сильных токов Т. I. Постоянный ток. 593 фиг., 518 стр.—5 р. 40 к. (ГИЗ). **Раскоп, Ф.** Катехизис обмотчика машин пост. и перем. токов 65 фиг., 103 стр.—60 к. **Руководство по перемотке обмоток и пусковых реостатов постоянн. и трехфазн. токов.** 13 рис., 19 табл., 136 стр.—1 р. 50 к. **Читтенден, Ч.** Схема обмоток статоров и роторов трехфазн. тока. 133 табл., 180 стр.—1 р. 25 к. (ГТИ). **Чечет, Ю.** Расчет электрич. машин и трансформат. Ч. II. Синхронные машины, альтернаторы и одноякорные преобразователи. 143 фиг., 458 стр.—8 р. 75 к. (МАКИЗ). **Холуанов, Ф.** Асинхронные двигатели трехфазного и однофазного токов 108 фиг., 196 стр.—2 р. 50 к. (ГИЗ). **Лютер, Р.** Электрические силовые установки. Распред. устройства. 384 черт.—300 стр.—8 р. 50 к. (Куб.). **Попряков, М.** Центральные электрич. станции. Электрические устройства, 296 рис., 284 стр.—4 р. (ГИЗ). **Рогинский, Н.** Справочник-руководство по связи в электротехнике, для надсмотрщиков телеграфа и телефона. 650 стр.—4 р. 50 к. (Гудок). **Рейнер.** Справочник по радио-технике. 401 рис., 596 стр.—6 р. 50 к. (НКПТ).

Акимов В. Технология дерева со столярным, токарным, плотничным и модельным производством. 572 черт. 256 стр.—2 р. 60 к. **Гессе, Г.** Технология металлов. 184 фиг., и атлас, 53 табл., 336 стр.—3 р. 80 к. **Хове, Г.** Железо, сталь и др. сплавы. 123 рис., 535 стр.—6 р. (ГИЗ). *Hütte* Справочник по прокатке. 263 рис., 351 стр.—5 р. 50 к. (ТП). **Шимпко, П. и Г. Гори.** Электрическая сварка. 255 рис., 160 стр.—2 р. 70 к. (ГТИ). **Клиниченко, И.** Заводский кузнеч. 106 рис., 456 стр.—1 р. 40 к. (ГИЗ). **Мануилов, Н.** Как размечать изделия для обработки. 56 черт., 82 стр.—80 к. (Эк. Ж.). **Резущий инструмент** для обработки металлов со снятием стружки. 555 стр.—8 р. (Орг. мет.). **Сиплер, В.** Токарное дело. 319 рис. 379 стр.—1 р. 75 к. (ГТИ). **Пограницкий, В.** Кондукторы для работ на сверлильных станках. 176 черт., 148 стр.—1 р. 75 к. (Книга). **Вадивасов, В.** Фрезеровщик-практик. 277 фиг., 256 стр.—1 р. 40 к. (ГИЗ). **Юрте, Е. и О. Митиче.** Фрезерное дело, 351 рис., 411 стр.—2 р. 25 к. (ТП). **Зданонович, А.** Накладка автоматов. 309 стр.—2 р. (Эк. Ж). **Бергард, Г.** Станки по металлу и работа на них Т. I. 168 рис.—6 р. 75 к. (книга). **Борович, О.** Руководство к расчету наборных колес при работах на станках и зуборезных машинах 260 стр.—1 р. 40 к. **Титов, А.** Жестяник. 277 рис., 176 стр.—1 р. (ГТИ).

Борган, И. Выделка подошвенной кожи. 236 стр.—3 р. (МАИО). **Завадский, А.** Кратк. курс кожевенного производства. 384 стр.—4 р. (ГИЗ). **Мозышин, П.** Мукомольно-крупяное производство. 571 рис., 469 стр.—5 р. (ГТИ). **Белелюбский, А.** Справочная книга для дорожных мастеров. 72 рис. и атлас, 328 стр.—3 р. 55 к. **Лавров, И.** Практическое руководство для паровозных котелов и пом. машинистов. 171 черт., 400 стр.—1 р. 90 к. (НКПС). **Голулев, А.** Руководство ж.-д. машиниста, монтера депо, их помощников и слесарей. Ч. I. 439 черт., 417 стр.—3 р. 75 к. Ч. II.—3 р. 95 к. (ГТИ). **Энгельгардт, Ю.** Железные дороги. Т. III. Узкоколейные дороги, 07 стр.—8 р. 50 к. **Андреев, Е.** Основы авиационной техники. 129 черт., 312 черт.,—2 р. (ГИЗ).

Гоффман, В. Холодильные машины. Устр., эксплуатация, контроль. 173 фиг., 304 стр.—5 р. (МАИС). **Остертаг, П.** Рабочие процессы холодильных машин. 58 рис., 172 стр.—3 р. 20 к. Холодильные машины, процессы их в энтропийных диаграммах. 132 стр.—3 р. 50 к. (МАКИЗ). **Цыдкин, В.** Расчетно-справочные таблицы и типовые примеры расчетов по курсу холодильных машин и установок. 35 табл.—3 р. (МВТУ).

ПЕРЕСЫЛКА ПО ДЕЙСТВИТЕЛЬНОЙ СТОИМОСТИ

РІК ВИДАВАННЯ V

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

№ 20
26-го травня
1929 року

ВСЕСВІТ

ХАРКІВ,
вулиця Карла
Лібкнехта № 11

Фундатор В. БЛАКИТНИЙ

З приводу кривавої розправи з німецькими пролетарями в Берліні під час першотравневих демонстрацій міліони трудящих радянської країни таврують ганьбою соц.-дем. прислужників німецької буржуазії. На нашому фоті—демонстрація трудящих Харкова

НОВЫЕ КНИЖКИ ПО ТЕХНИКЕ ИЗД. 1926—28 г.

що не хочуть зватися ані босами, ані полковниками, тільки докторами.

В демократичній партії він користувався з великого авторитету. В його віданні були виборчі фонди й редакція журналу

ми не мали права заходити до театрів, синдикатів, і навіть до лікарні, де заходять білі.

Муринові не давали роботи й нероз йому доводилось почувати без даху над головою.

Але часи змінилися. Я перший можу правити вам за приклад. Ви ж знаєте усі, що я виломив двері до храму науки і покладав прекрасно іспити.

Окрім цього я один з найвидатніших шахістів у Сиракузі. (І всі ці досягнення є в одночас і вашими досягненнями).

Я ніколи не забував про вас. Я дбав про те, щоб ви не мешкали в горах, я закладав для вас школи.

Сиракуза, колись мале містечко, де ненавиділи муринів, сьогодні велике місто, де—я не можу сказати, щоб їх любили, але їм визнають людські права.

Минули вже часи сентиментальної філантропії... („Хатина дядька Іома“—обізвався хтось з іронією.) От, от... ці часи вже минули. Наше гасло тепер буде:—„Все для нас“.

— Правильно. Вже набридло слухати, що мурини великі діти.

Селянин, що на півдні зветься мурином, на півночі в громадянин. Ви знаєте, як досі ставилось муринське питання. Рівність або відірване, відокремлене життя, держава в державі, або колонізація. Ще й досі ці питання стоять не розв'язані. А проте хто з вас не виявить своєї лояльності перед зоряним прапором Америки.

Я не згадував ще, які пропозиції зробила мені Москва підчас американського конгресу. Але я відкинув ці пропозиції. Мій програм такий: „Все на освіту й нічого на революцію“.

Найважливіше для нас, це наблизитись до американської культури.

Нам треба забути про африканські береги, куди торговці вивозили наших предків, про маленький Гвінейський острів, де ростуть кокосові пальми. Правда, що Емерзон, Рузвельт і Карнеджі походять від людожерів, але як що вони великі, так це тому, що зуміли забути про Африку.

Найближче нам це не Тумбукту, а Гарлем, передмістя Нью-Йорку.

— Диктофони, авіони й радіо, ось майбутнє нового мурина!

Взагалі було задушливо. Люди сиділи на вікнах і товпились біля дверей, зів'ялі від липневої спеки. А на злато-мрамуровому тлі великої залі Марії-Антуанети доктор виглядав ніби великий чорний гучномовець, зафарбований чорвоним язиком.

Скінчивши промову, доктор витягнув плаката в стилі римських таблиць. На ньому було десять таких інструкцій:

„Громадяне Сиракузи! Мурини ХХ століття!

I. Не вірте улесливим брехням.

II. Не обдурюйте й не шахруйте нікого.

III. Дбайте за свою сім'ю.

IV. Стежте за чистотою своїх приміщень.

V. Не розв'язуйте суперечек за допомогою бритви.

VI. Не пийте лікеру.

VII. Не гоніть пустих фантомів.

VIII. Записуйтеся до асоціації муринів.

IX. Вірте в поступ.

X. Купуйте щоденно „Прожектора Сиракузи“.

— „Хай живе!“—гукали мурини, а доктор зник у юрбі.

Старі мурини взяли його під руки, а молодь свистала й цей свист правив у них за оплески. Вгорі маяв прапор „Ордену лицарів Самсова“. Всі лицарі Ордену вирішили влаштувати завтра врочисте прощання свого начальника доктора Еампа. Всі повинні були одягнуті вишивані золотом уніформи та проводити його на станцію.

Ось і Брюкселя—з яким ентузіазмом вітають доктора на всеафриканському Конгресі! Саме сьогодні відбувається засідання в справі боротьби з роспускою.

Оце зібралися: М. Джек де Сієра-Леоне, М. Жерміналь де-ля Плянш, князь Буссу II, М. Кристофор Баскетт де Ліберія, уповноважений Гваделупи, автор злободенних поезій С. Педріто Гуано, представник Гавани. Прибув ле Мальбам, чекали Занзібара. Перший промовляв якийсь делегат мовою одного із муринських племен, а після нього французькою мовою виступив Жерміналь де-ля Плянш де Гаїті. Йому довго виступати не вистало, багато згущень і тому весь він дихав ненавистю до білих.

Він почав: „Травлений гончими собаками з породи фінансової олігархії та феодальними панами, пролетаріят муринський чекав сонця волі... Те, що 1789 рік зробив для буржуазії, що 1917 зробив для робітників, це зробить найближча кольорова революція для нас. Уже скрізь тріумфують пригноблені. Муринська проблема, це є проблема класової боротьби. Чорна демократія виступить проти білої аристократії.

Колективізм з'явився в нас ще тоді, коли Африка не була заражена колоністами. Наша земля,—це незаймана богиня, що її не сміють продавати хижаків в європейських косяках“.

— „Досконало, відповів йому принц Буссу,—її ніхто не хоче купувати“.

— „Нумо визволимо Африку за допомогою російської революції, подібно, як наші предки вибороли колись Гаїті за допомогою французької революції. Ганьба арештові Нарка Барвеля, ганьба вбивцям Сакко й Ванцетті, ганьба гнобителям Нікарагуа!“

— Я протестую в імені Ліберії,—гукнув М. Баскетт, витягнувши руки, як баобаб.

Почалися палкі суперечки різними мовами.

Західно-Українська наукова делегація на пленумі Українського Наукового Т-ва

Новий австрійський уряд

Понад місяць тривала урядова криза в Австрії. Після довгих суперечок між буржуазними партіями, та ще й з підтримкою соц.-дем., нарешті складено новий уряд. На фоті, зліва, сидять: канцлер—д-р Ернст Штрерувід, президент—Міклас, військ. мін.—Фау Гоін. Стоять: мін. фін.—д-р Йозеф Мітельбергер, мін. юст.—д-р Франц Слама, мін. торг.—д-р Ганс Шюрф, мін. культів—Емеріх Герман, мін. зем. справ—Флоріан Федермайер, мін. нар. госп.—д-р Йозеф Реш.

Доктор слухав і нічого не добирав.

— Що за некультурна юрба — міркував Лінкольн Вамп, — які вони ще дики. Цивілізація з'єднаних держав посунулася 500 років наперед від цієї рештки світа.

Там у Сиракузі він ще міг почувати себе мурином, навіть іскорка ненависти до білих тіл ще десь у ньому. Але тут серед розбурханих пристрастей він був дуже далеко від них і чув себе насамперед вільним громадянином Африки.

Накінєць вийшов М. Джек де Сіра Леоне й заявив: «Панове, я думаю, що нам треба стати вище понад ці суперечки. Я пропоную обрати на голову президії Лінкольна Вампа, як вірець рівноваги, точности й правильного ясною думання».

— «І абсолютного позитивізму», — додав Гваделупе. Лінкольн Вамп вийшов на середину; його сніжно-білий комірець і американський вигляд справили глибоке враження — Лінкольна Вампа обрали оплесками.

II.

Доктор Лінкольн Вамп ще ніколи не був у Європі, де стільки простору для людей Нового Світу.

Була неділя; ранком повертались робітники з нічної роботи. Дивлячись на їхні обличчя, замазані вугіллям, доктор згадав своїх братів і повторював у думках слова Шамфорта: «Нещасні європейські мурини!» А він чув себе гарно в чорному піджаку, з зеленою зорею в петлі. Як приємно в цьому костюмі ходити по вулицях Брюкселі!

У нього був квиток до музею Конго й доктор мерщій подався трамваєм до парку. Углибині алеї тут стояв Терверенський палац у суворому академічному стилі, колишня королівська резиденція: тут же містився африканський музей. На тлі західних декорацій роставувалася тут Африка зі своєю культурою: примітивні знаряддя праці, грізна зброя та варварські музичні інструменти.

Тут миготіли різнородні матерії здебільшого витриманого кольору, як от: охра, темнобура, темночервона, сепія тощо, а на них виписані симетричні везерунки. І взагалі були тут чудні й гарні речі: стільці з раковини, кумедні музичні інструменти, зачіски в стилі Зігфріда Фоліета й дивовижні машкари. Аж ось його очі зупинилися на лагідних фресках ріки Конго. Він милувався, як вона величаво пливе через пустелю і не міг відірвати очей від її фіолетово-шафранових берегів.

Здається, він уже бачив цю красу, десь у якомусь іншому житті, у дитячих роках він чув про якийсь танок Конго.

Його предки прийшли мабуть знад берегів цієї ріки; мабуть це вони дали натхнення авторів цих фресків. Тут жили вони під зловіщим африканським сонцем у тіні темно-червоних дерев. Оце вони ті голі дикуни, що спускаються байдаками на море; одягнені в шкуру й пера вони тікають від рабовласника, що торгує їхнім тілом і вивозить їх у далекі краї. І докторові приємно було думати, що ці часи давно вже минули, що пройдений шлях від наметів до небосгів і до піджака.

Він приглянувся ближче до матерії і помітив, що на них вигантовані мотиви звірячої шкури: плями пантери,

смужки зебри й антилопи. Очі Лінкольна Вампа, що звикли до Вульвортових камельотів, тепер з захопленням дивились на ці матерії, руки його, що гладили блискучий метал, тепер торкалися з приємністю твердого дерева. Кажуть, що тіло муринок зовсім гладке й холодне, їхня шкіра від дотику загинається, в їхніх обіймах відчуваєш себе як у холодній винниці.

Він бачив тут їхні портрети; вони здорові, кремезні, тільки обличчя оповиті сумом, тим самим, що бренть у їхніх мелодіях.

Доктор пішов далі. Тут були кумедні музичні інструменти: ліри з черепашиної луски, гітари з гарбуза, мандоліни з крокоділя, ліри з черепашиної луски, оліфанти зі словоної кости, чонг з гадючої шкіри. Тут людина співробітничала з природою й звірем.

Нарешті доктор потрапив до відділу африканської релігії.

Він блукав серед фетишів з побіленим обличчям, подібних до циркових комедіантів.

У них були шкляні вії і одяг з пишного хутра. На гробах начальників стояли маленькі мертві фігурки з буйволячими головами й крутими рогами. Занімілі від жалю плакальниці підтримували ці голови. Сумно ставало, дивлячись на них.

— А що було б, — думав доктор, — як би так його прадід скрився донебудь на португальському памбоїро? І він, Лінкольн Вамп, сьогодні був би начальником Бакубі й видавав би засуд на кожного з цих втікачів?

Поміж машкарами були чарівники в намордниках і кольорових окулярах.

Раптом згадалось йому, що дуже часто його порівнювали до чарівника. Це говорили йому старі люди, що пам'ятали чарівників.

І справді — в його чулі блискучі очі й може справді він був нащадком тих чарівників, що вміли робити дощ і готувати любовні чари. І поміж цих машкар він, Режисер Великого Ордену, почував себе малим і нічним. Це був саме час обіду. Залі опустіли, сторож дрімав, а доктор все ще не виходив з музею.

Мітичний дух Африки вітав у цьому музеї й варварська її музика дзвеніла в повітрі. Це були прості, гармонійні мелодії, як люди, що їх складати. Ці списи й цвяки таїли більше в собі, ніж усі наукові книжки й могли скоріше промовити до душі, ніж молитва білих.

Африканські вірування прокинулися в серці сиракузця. Ніби ожили всі чари, зачинені у пляшках з дині, й мертве волосся у мішочках.

Усе кликало його: — «Тікай відтіля, покинь цю землю, де живеш, вона зовсім не врожайна, як ти думаєш, на ній залишилися тільки руїни. Її прогрес тільки ілюзія; вона випила твою кров. Повернись до нас!».

Лінкольн йде далі поміж рядами хат.

На подвір'ї гуляють мурини, зовсім голі, без ніякого сорому. А між ними він, як великий чарівник, говорить заклинання якоюсь чудною мовою.

— Мертва тиша, залягає муринські оселі.

Лінкольн Вамп бере участь у грах. Він будить любовну жагу й похитливі бажання, він виконує всі найжахливіші обряди, якась невідома сила вступила в нього і він діє під її впливом. Це не

АНГЛІЙСЬКІ ПРОМИСЛОВЦІ В ХАРКОВІ

11 квітня до Харкова прибули члени англійської промислової делегації — п. п. Денлоп і Ріф. Вони репрезентують собою велику металургійну та машинобудівельну промисловість. Член делегації Денлоп власник акцій 14-ох великих металургійних та машинобудівельних заводів.

Делегація прибула на Україну, щоб ознайомитися з загальним станом українського машинобудівництва, зокрема с.-г. машинобудівництва. Крім цього, делегація має на меті виявити потреби заводів Південмаштресту та інших об'єднань на устаткування.

Делегати підкреслили, що запровадження міцних зв'язків між українською машинобудівельною промисловістю та англійськими фірмами має дати сприятливі для обох країн наслідки. В Харкові делегація відвідувала Південмаштрест, Сільський Господар та інші господарські установи.

ДО РОЗГОНУ СОЮЗУ ЧЕРВОНИХ ФРОНТОВИКІВ

Приміщення центрального і краєвого комітетів союзу фронтовиків на Брюкенштрассе, в Берліні. Біля входу стоять поліцаї

біла магія, це щось інше. Ралтом він на стежці помітив широку, чорну пляму. Обережно підійшов і пізнав свій піджак. Але замість взяти його до рук, він чомусь то почав його нюхати.

Схилившись над піджаком він помітив на піску якусь дивовижну тінь. В неї були гострі вуха, чотири лапи і хвіст. Доктор відступав, а тінь йшла за ним. Тоді він поглянув на свої руки й помітив, що його нігті перемінілись у пазури. Він почав дряпати своє тіло, своєю м'яку муринську шкіру. Повернувшись він помітив за собою довгий хребет і блискучі очі. „Пантера!“ крикнуло щось. І він почув на потилиці пазури пантери. Слідом за ним біг йому на допомогу піджак і барабан бив тривогу. В цю мить він почув у боці гострий біль.

Завтра, в понеділок, доктор не з'явився на засідання Комісії. Не з'явився і на післязавтра. Бельгійська поліція почала слідство. Сторожі музею свідчили, що коло другої години сполудня вони бачили високого, кремезного мурина. На ньому був роздертий піджак і до грудей притуляв він закривавлену сорочку.

Переклала з французької
Марія Дика

Антон Дикий

ПІСНЯ

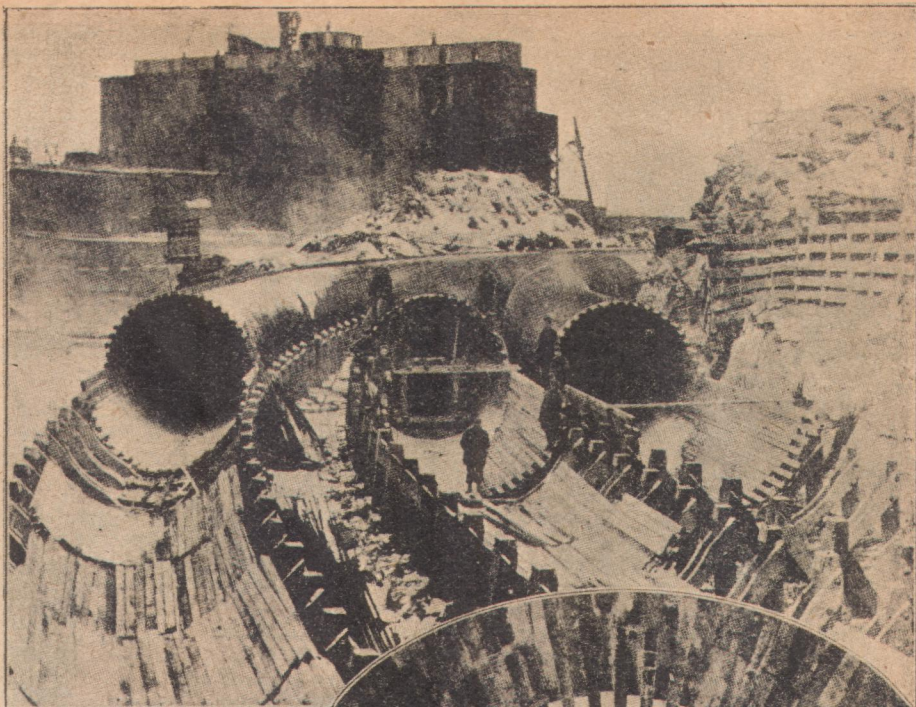
Пливуть хмари, пливуть білі
Над селом веселим;
Під горою дві криниці
Ще й дуби зелені.

Брали воду козаченьки—
Козаки—червонці,
Коням гриви розплітали,
Напували сонцем.

Грає сріблом вітеречко,
Ще й вода холодна,
Як люстерко озеречко—
Блакитна безодня.

Ой, за гаєм, гаєм
Зеленії трави;
Козаків червоних
Не здогнать вітрами.

Пливуть хмари пливуть білі
Над селом веселим,
Під горою дві криниці
Ще й дуби зелені...

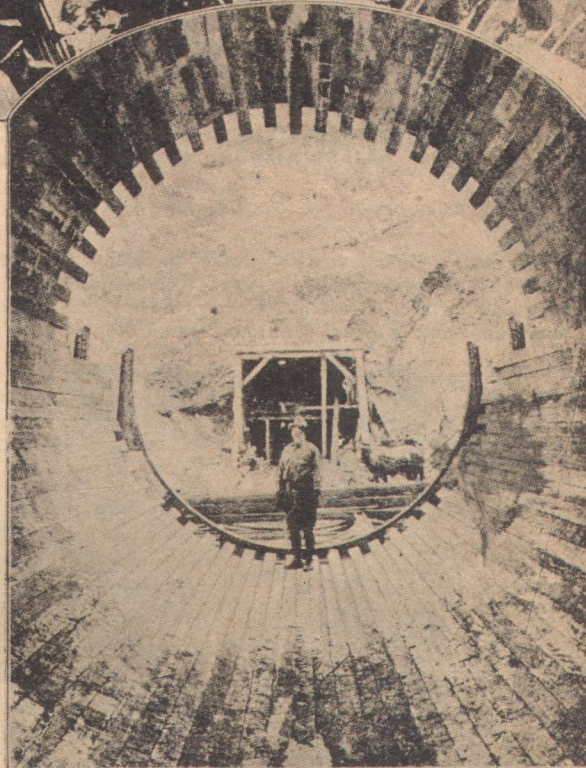
Три дерев'яні труби

ВЕЛЕТЕНСЬКІ ДЕРЕВ'ЯНІ ТРУБО- ПРОВОДИ

Стародавні римляне вживали для своїх водогонів продовбані стовбури невеликих дерев, з'єднували їх і постачали таким способом воду у свої міста. Цей спосіб зберігся і пізніше, але розвиток промисловості та інженерного мистецтва вимагав трубопроводів і далеко більших розмірів і в наш час дерев'яні труби настільки широкі, що по них може текти ціла ріка.

Ці велетенські труби на 14—16 футів у діаметрі нині будують, урахувавши найточніший розмір для труб залежно від тиснення й діаметра. Клепки для труб роблять з ялини, повільно висушують, потім обробляють розрідженим повітрям при різних температурах, і в кожний кубічний фут дерева вприскується до 9 фунтів креозотної олії. Такі клепки зберігаються який завгодно час. Збудувати трубу з цих клепок справа не легка й вимагав великої майстерності. Коли труба готова, обмотувальна машина обмотує її гальванізованим дротом і т. інш.

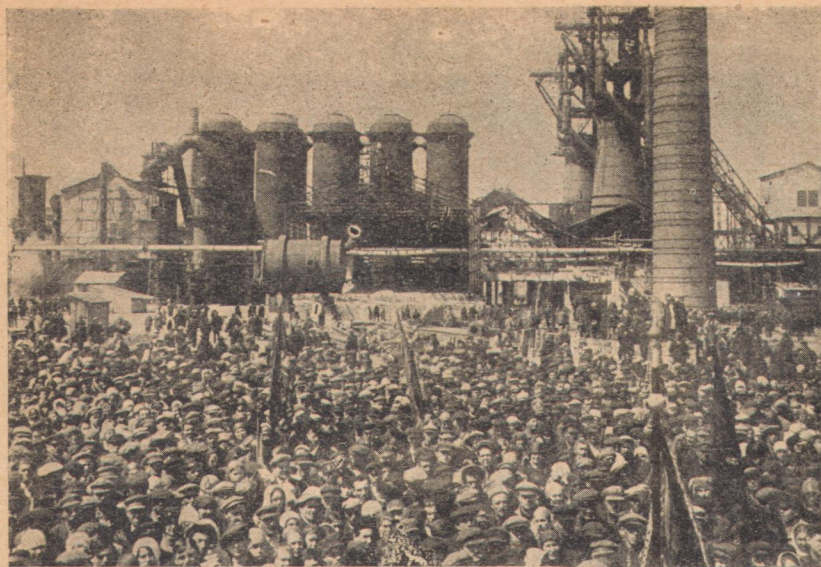
В Каліфорнії для постачання води на гідроелектричну станцію збудовано трубу на 16 футів у діаметрі. У Колораді збудовано водогін із дерев'яних труб 4½ миді завдовжки. Коли поглянути з височини на ці труби, що переважно прокладені в пустелях, вони здаються подібними до величезних гадюк. Вони мають найширше пристосування і для електричних станцій, і для міської каналізації, і для зрошувальної системи, і для осушки копалин і т. д. Дерев'яні труби набагато дешевші від крицевих, а цементові труби повинні бути для певної міцності дуже товстими, будівництво їх зв'язано з великими труднощами.

Внутрішній вигляд водопровода з трубами в 16 футів у діаметрі

НА НАШІЙ ОБКЛАДИНЦІ ОДНА З ДОМЕН КЕРЧЕНСЬКОГО МЕТАЛУРГІЧНОГО ЗАВОДУ.

ДИВ. НАРИС „КЕРЧЕНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО“

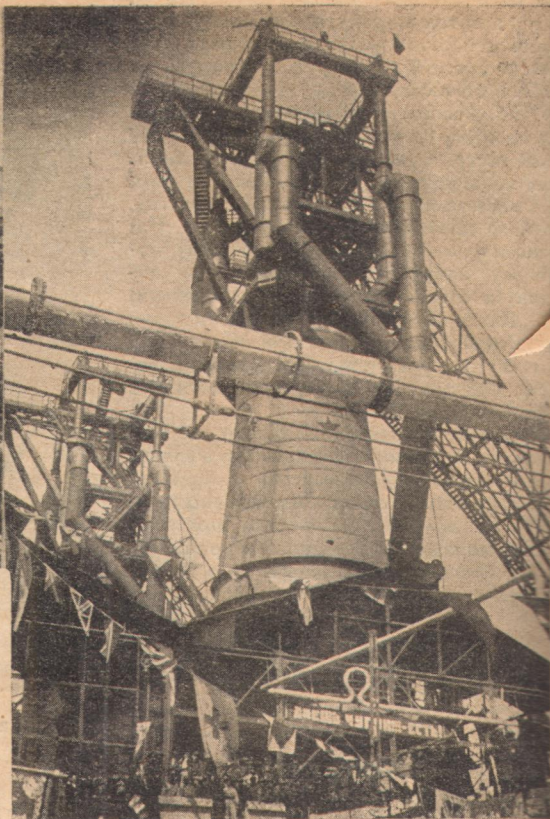
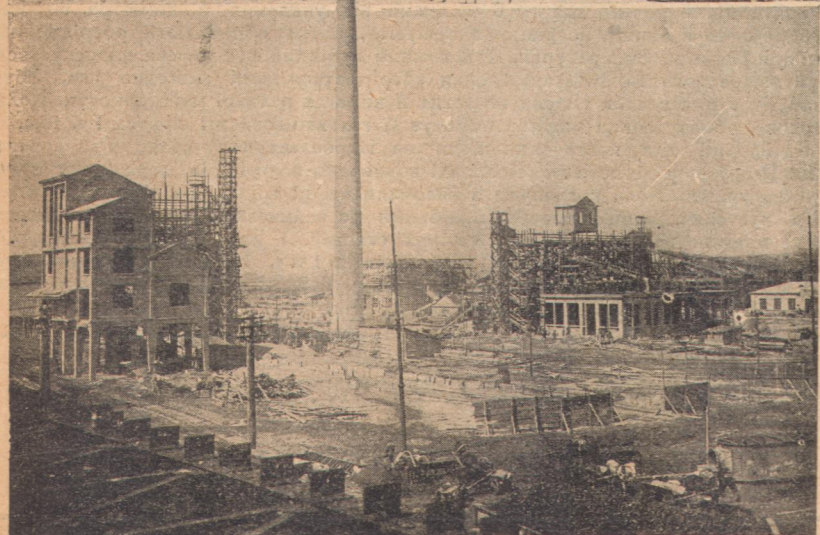
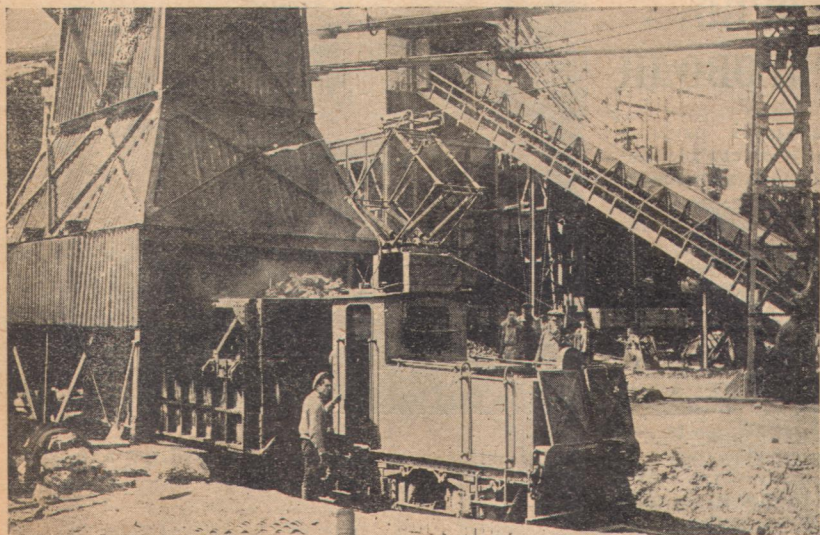

Мітинг на Керченському металургічному заводі ім. Войкова

КЕРЧЕНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО

(Нарис)

20 КВІТНЯ пущено першу домну на Керченському заводі. Ця дата історична не лише для Криму, де Керченський завод є найбільшим підприємством, а й для всього Союзу, бо пущення в роботу цієї домни означає нову еру в розв'язанні так званої Керченської проблеми. Почато:

цієї проблеми покладено ще 100 років тому. 1830. р. відкрито рудне родовище в околицях Керчі 1846 р. збудовано першу пробну домну (на дерев'яному вугіллі). Під працювала лише 7 років і в 1853 році завод став. Лише в 1900 році закінчено будову двох нових домн, але і ці, попрацювавши два роки, теж спинилися.

В 1913 році завод перейшов до нових власників—Таганрізького т-ва, що відновило роботу, але знов не надовго, бо в 1917 р. через брак палива завод припинив свою роботу. 1918 р. окупаційне німецьке військо вивезло з заводу найцінніші матеріали й машини. В 1919 році завод ремонтував паротяги і вагони.

З кінця 1925 року Південсталь почала відбудовувати завод і лише тепер, після великої роботи і значної реконструкції окремих споруд, знову пущено „на довго й усерйоз“ Керченський металургічний завод.

Цей завод має всі дані для широкого розвитку і рентабельної роботи: географічне положення—на морському березі—дає йому найзручніші і найдешевші транспортні умови, ті найголовніші економічні чинники, що відіграють рішучу роль в справі премішування масових ватажків (паливо, сировина, готова продукція); далі, природні багатства руди, що її поклади лежать неглибоко під поверхнею землі, а поруч них кар'єри вапняку, цього третього складового елементу доменного процесу.

Коли скінчиться реконструкція заводу та як буде розв'язано питання про його комбінування з іншими надозівськими металургічними заводами (Маріупіль, Таганріг), буде створено підприємство, що дасть половину продукції всіх металургічних заводів Півдня і понад 25 % усього чорного металу, що його виробляється в Союзі. А найголовніше те, що метал цей буде найдешевший, навіть дешевший ніж за кордоном.

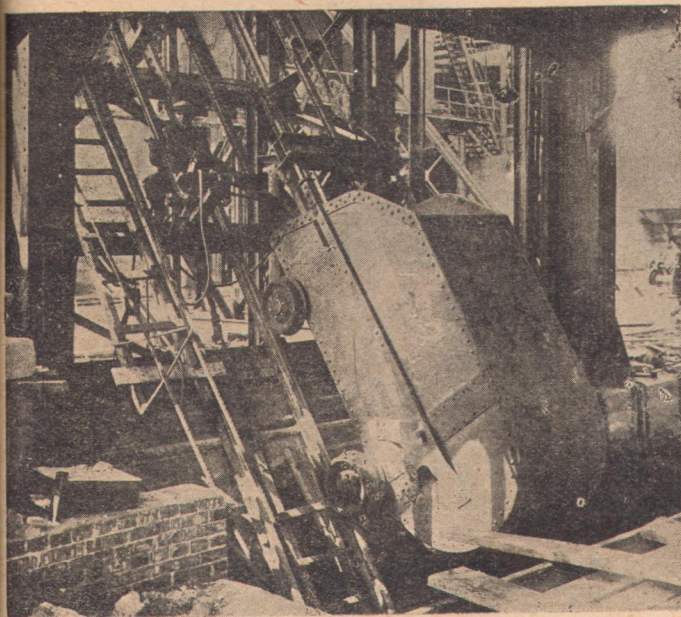
Розв'язати таку проблему було під силу лише радянській владі: всі попередні невдачі Керченського заводу пояснюються „кустарництвом“—приватний капітал не мав таких грошей, щоб зразу раціонально поставити підприємство, а окремі моменти поживлення в роботі виходили часто із спекулятивних міркувань.

Для ілюстрації наведемо кілька цифр: вартість заводу в 1903 році визначувалося в 17½ мільйонів крб., але це майно було в такому стані, що завод перейшов до рук Керченського Г-ва за 4½ мільйонів крб.

Радянська влада підійшла до цієї справи ширше,—самі роботи першої черги коштуватимуть (включаючи житлове будівництво) 56 мільйонів крб., друга черга потребуватиме біля 131 мільйонів крб. Порівняйте ці цифри—4½ мільйонів і 187 мільйонів крб., що їх вкладеться знов,—хіба це не свідчить про дві просто протилежні системи господарювання. Лише соціалістична держава може вкладати такі гроші, щоб створити найразковніше в світі підприємство.

* * *

Перший рік роботи заводу до того часу, як буде пущено всі агрегати першої черги, не дасть значного економічного ефекту, зате під кінець п'ятиріччя, коли буде пущено всю серію устаткування другої черги, лише тоді покажуться результати всіх вкладень і проробленої велетенської роботи. За планом першої черги вже пущено першу домну з запізненням проти накресленого терміну на 20 днів. У вересні буде пущено другу домну. Рівночасно розпочне свою роботу томасівський цех та вальцівні варстати. Так через місяць—два буде закінчено агломераційну фабрику (спікання руди), в грудні почне працювати форфрішер (гойдна мартенівська піч), в лютому—березні 1930 року буде закінчено будову нових коксових печей і хемічного заводу для утилізації побічних продуктів коксування. В травні 1930 року буде пущено третю домну. Поруч цього

ітиме житлове будівництво для робітників, що в нього має бути вкладено понад 5 мільйонів крб. Виконання всього цього плану вимагає величезного напруження волі, щоб створити і підтримати відповідний темп у роботі.

* * *

Нині вся територія заводу являє собою велетенську будівлю—всюди рихтовання, будівельні матеріали. Що вже зроблено?

— Капітально відремонтовано і електрифіковано два могутні екскаватори для механізації добування руди; копальні можуть тепер давати до 1 мільйона тонн руди на рік.

— Відбудовано 200 старих коксових печей з продуктивністю 110—120 тис. тонн коксу на рік; механізовано прибирання коксу, тушення й передавання коксу на домни.

— Будується нові коксові печі за останнім словом техніки, продуктивністю до 300 тис. тонн коксу на рік. При коксових печах буде створено хемічний завод.

— На те, щоб можна було подавати вугілля до заводу морем, збудовано новий мол, спеціальну заводську пристань устатковану механічними розвантажниками. З пристани до коксових печей вугілля подається висною залізницею.

— Організовано належну підготовку сировини.

— Закінчується будівля нової гофманської печі для обпалювання вапни, продуктивністю 200 тонн вапни на добу.

— Геть перебудовується увесь вальцівний цех: будується нові нагрівні колодязі, нову рейкообробну майстерню.

— В силовому відділі відбудовано старе устаткування—30 казанів і різні машини вправністю в 20 тис. кіньських сил. Завод постачає електроенергію місту Керчі.

— Для використання покидьків виробництва (доменна жухель) буде збудовано цементний завод, що даватиме 10 мільйонів пудів цементу на рік.

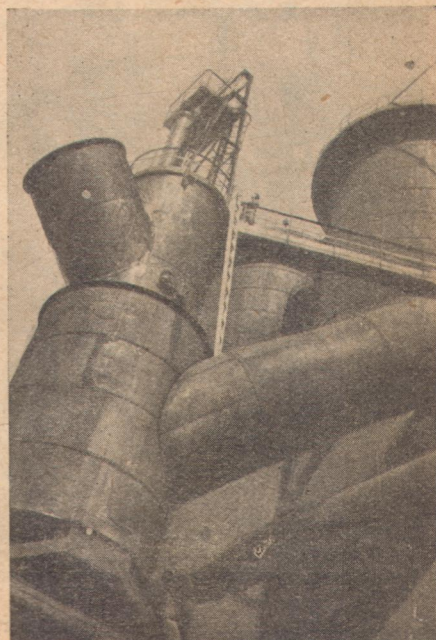
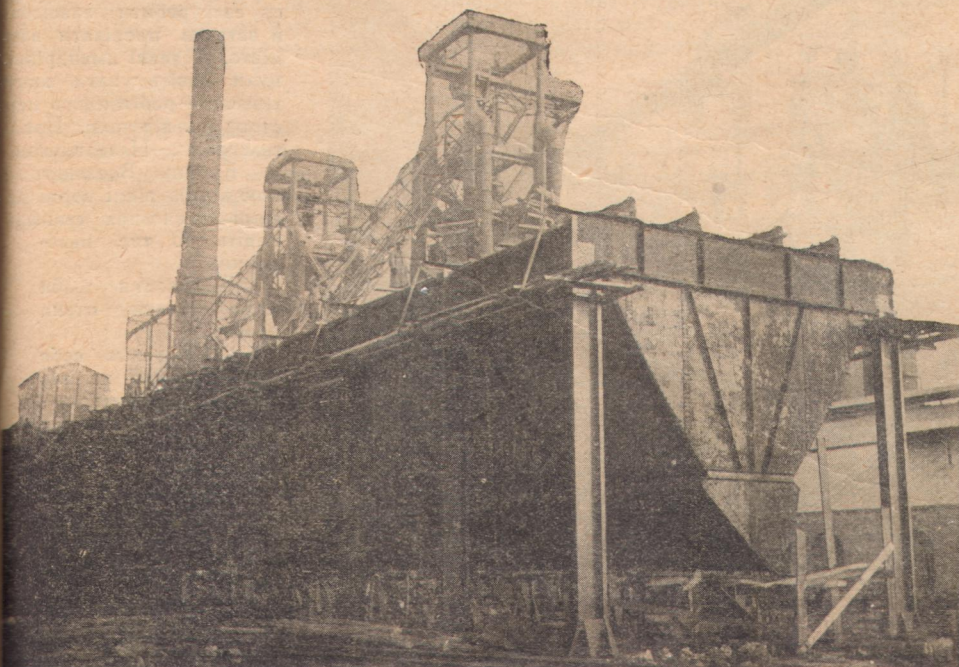
— В інтересах поліпшення побуту робітників подвоєно житлову площу старої заводської колонії, збудовано клуб, низку крамниць, буде створено фабзавуч, школу та інші соціальні установи; перевозити робітників, що мешкають у місті, організовано постійний залізничний і автобусний рух.

Поруч промислового будівництва йде і культурне. Але цим роля Керченського заводу не обмежується. Перед ним стоїть величезне завдання в ділянці сільського господарства: побічним продуктом виробництва є томасівська жухель, що, маючи в собі багато фосфору, править за чудове угноєння, замінюючи дорогий закордонний суперфосфат. Коли буде виконано програму першої черги, томас-фосфатна фабрика даватиме до 70 тис. тонн томас-жухелі на рік. А як буде повністю здійснено всю керченську проблему й переведено її комбінацію з іншими надозівськими заводами в умовах часткового переведення їх на керченську руду, тоді можна буде доставати до 400—450 тис. тонн томас-жухелі на рік, а це означає біля 10 мільйонів крб. економії для держави, рівняючи з застосуванням суперфосфату. Це буде великий і дуже цінний вклад у відбудову сільського господарства.

Таким способом розв'язується ще одну проблему: збільшення врожайності нашого сільського господарства за допомогою важкої індустрії.

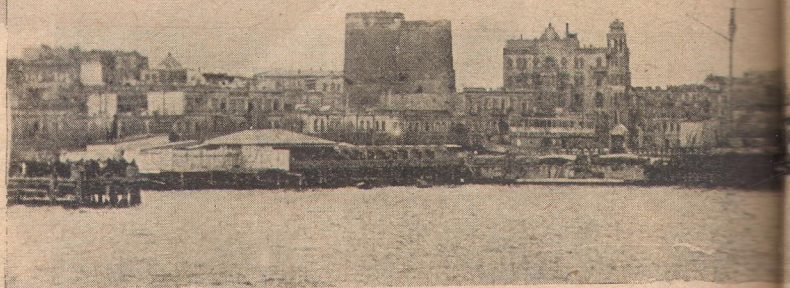
„Чавун і хліб“—ось гасло Керчі.

Инж. І. В. Абрамов

В ГОСТЯХ У БАКИНСЬКОГО ПРОЛЕТАРІЯТУ

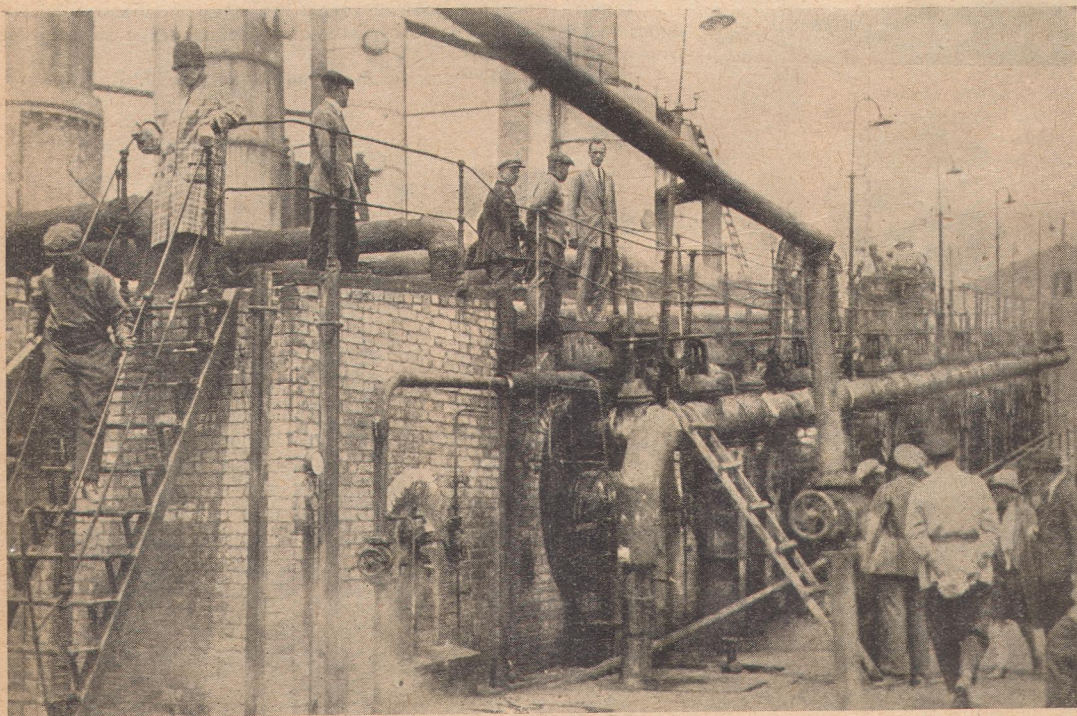

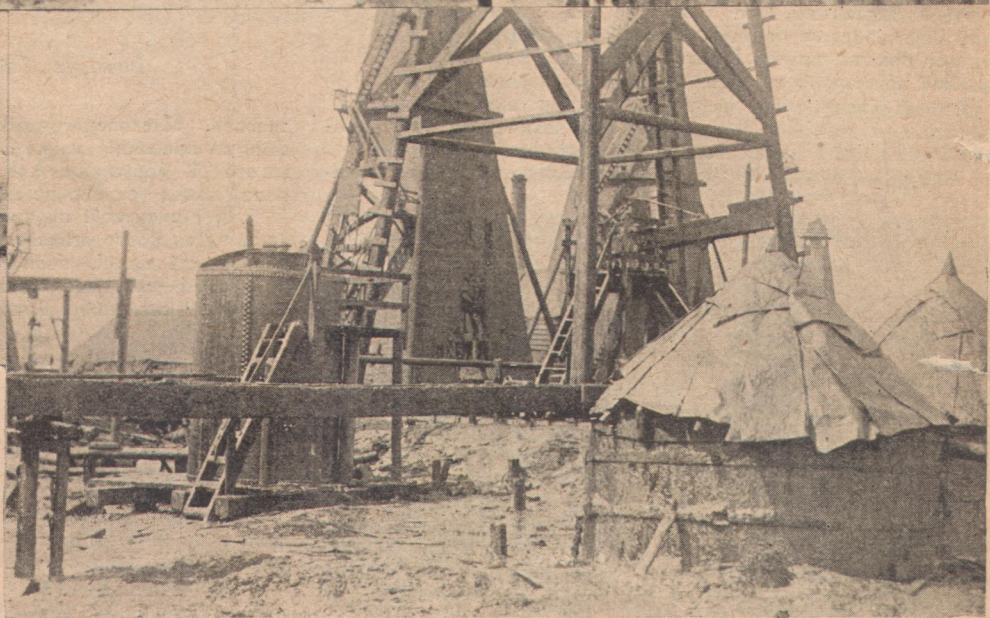
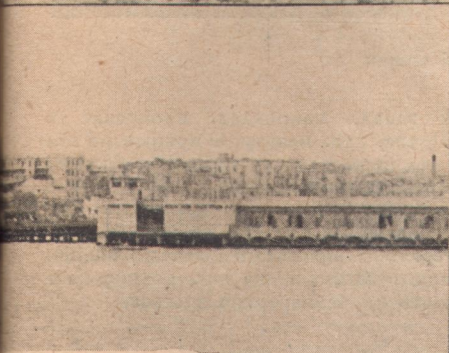
ХАРКІВСЬКІ екскурсанти повертали з Баку буквально оп'янілі від усього пережитого за ці вісім днів. Та й вигляд у них був такий, що в трамваях обивателі зі здивуванням кидались у бік від цих засмажених облич, з червоними опаленими носами, що широко всміхалися кожному й були повні палкого бажання крикнути усім:

— Ми, мовляв, із Баку (ледве—не бакинські). Як же у вас у Харкові ще холодно, а у нас там...

Вісім днів тому 12 вагонів кур'єрського потягу унесли просто до оцих 600 робітників ДЕЗ'у, ХПЗ, „Серпа й Молота“ то що.

Дві добі їхали екскурсанти на край шостої частини світу. Верт
їхали Донбас: притулившись до вікон, ловили зоряну від електрон
в районах шахт і заводів, в
спали й пожежі домен Кра
та Костянтинівки. А на раз
чили й мутне Озівське мор
хий" Дін, і ворота на Каз
тов. За півтори години зупин
гу екскурсанти завоювали
й встигли прорізати взад
місто. А деякі „мандрівни
нули навіть узяти квітк
хічевані—робітничого перед
стову й... відстали. Потім
телеграми:—Наздоганяємо.

Рештки старого—діжки для збору нафти Вгорі—Ленінські промисли

и побачили лише ввечері. Вражали низькі горби узгір'я, а снігові гори здавались якоюсь грою природи—несподівано рожеві мережки за темними горбами.

рус і Кавбек шукали майже до сажу, але безнаслідково — заважали

третій день увага трохи притупилася, невгмонна „географія“ все шле й новинки: Терек, скотарі-чеченці у „справжніх“ кавказьких бурках, незними кинджалами, Каспійське море—супутник на протязі декількох верстов, аж до самого Баку, міста Махач-Кала і Дербент—кожного музею сходознавства і мальовничі скупчення ластівкиних гнізд

* * *

до своїх гостей бакинський пролетаріят широко виявив чисто східні риси. Зустрічі з працорами на дрібних станціях ще далеко до масової маніфестації і мітинг на вокзалі, спеціальний вечір змички з харківського пролетаріату. Але цього замало. Першотравневий демонстраційний день було проголошено демонстрацією бакинського і харківського пролетаріату, хоча харківці зовсім губились серед 40 тисяч бакинських робітників. На протязі кількох днів українські гості були буквально господарями міста: безплатні трамваї, електрична залізниця, вузькоколійки, гарячі зустрічі на промислах, підприємствах, клубах і театрах.

Сучасне Баку—це створення радянської влади. Темп зросту населення більший, ніж у Харкові: зараз уже понад півмільйона. Проїздивши шумними вулицями на трамваї, не віриш що всього лише 4 роки тому замість цього трамваю по місту тяглися допотопні конки. На промисли ви їдете в чудових потягах електричної залізниці—першої у радянському Союзі. Не доводиться й говорити про автобусні лінії. Збудоване на солончаковій пустелі місто раніш майже не знало зелени. Тепер поруч численних кварталів робітничих будинків на багатьох левадах розбито чи розбивається садки. І навіть на нафтових промислах і в Чорному городі—районі нафтоперегонної промисловості—вже не рідко можна потрапити на траву й квітники.

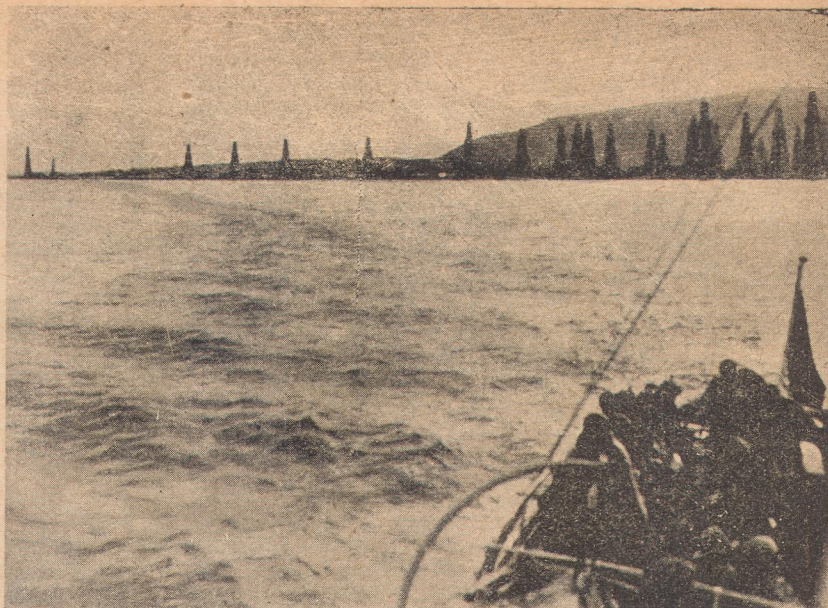
Нафтові промисли, що складають душу Баку, зараз зовсім не те, чим вони були до революції.

Околиці Баку

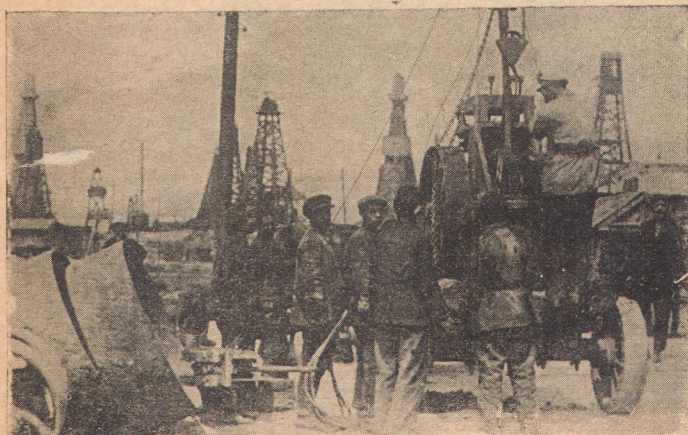
Мало того, що зруйновано перегородки, що ділили промисли між низкою власників. На ряду з плановістю прийшла зовсім інша техніка. Раніш так зване тартання—марудне черпання нафти величезними (сажнів з дві заввишки) вузькими відрами—желонками, при чому багато нафти розливалося, не говорячи вже про вільний вихід у повітря найцінніших газів. Тепер герметично закупорена щілина з помпою. Раніш на кожну вишку декілька чоловіка робітників, а тепер—майже пустеля: дуже рідко побачиш робітника—він один „панує“ над двадцятьма щілинами. Замість зігнутої спini робітника 20 невтомних помп день і ніч кивають своїми носами. Та й вишки вже відходять у минуле: тепер вони потрібні лише в період буріння нових щілин, а далі їх замінюють двома не дуже високими штангами над помпою. Багато старих вишок просто доживають свій вік, погрожуючи облізаючи від фанери та дошок. А на найближчий час передбачається навіть для буріння нових щілин не будувати кожен раз нову вишку, а влаштувати пересувні.

Харківські робітники як найнаочніше побачили ту грандіозну революцію, що відбулася на нафтових промислах. Зараз лише 10% щілин експлуатуються тартанням, і то лише там, де засміченість нафти піском чи інші причини не дозволяють встановити помпи. І результати вже маємо: шалений зріст продукції, що вже далеко перегнав довоєнний рівень, вивіз нафти за кордон вдвічі більший, ніж до війни. І на ряду з цим величезний зріст продуктивності праці і здешевлення собівартості.

Але цього замало. Об'єднання в єдиних руках усіх проми-

Розвідувальні вишки

На промислах

слів, що раніш були розбиті на ділянки й що секрети їх суворо оберігали капіталісти, дозволило крім загальної плановості здобичі внести плановість у розвідку. Ось яскравий приклад. Наукові дослідження в'ясували потребу шукати нафту на дні моря. І ось один з нафтових районів Баку зовсім переіменований: він все росте й росте з моря: засипається дно, на засипаних місцях зараз же виростають вишки і нафту вже качають. Далеко в морі видно декілька вишок Бібі-Ейбату—вони провадять розвідку нафтоносного шару.

У Чорному городі, де десятки нафтоперегонних заводів так коптять повітря, що й дихнути важко, а в небі завжди стоять чорні хмари—теж іде технічна революція—будується нові заводи, перебудовуються старі. Продуктивність праці і зараз ве-

личезна. Маслоперегонний завод, наприклад, пропускає в день на змазочні масла 50 тис. пуд. мазуту, а працює на ній всього 24 робітники. Але на цьому не зупиняються і кожен новий завод усе більше механізує виробництво.

Як уявити собі наочно розмір Бакинських промислів і заводів? Для цього згадайте тільки, що при тій величезній продуктивності праці, коли території промислів і заводів подібні до пустелі—так мало на них робітників—на них розміщено в цілому 40 тис. чол. І кількість ця безперервно зростає.

* * *

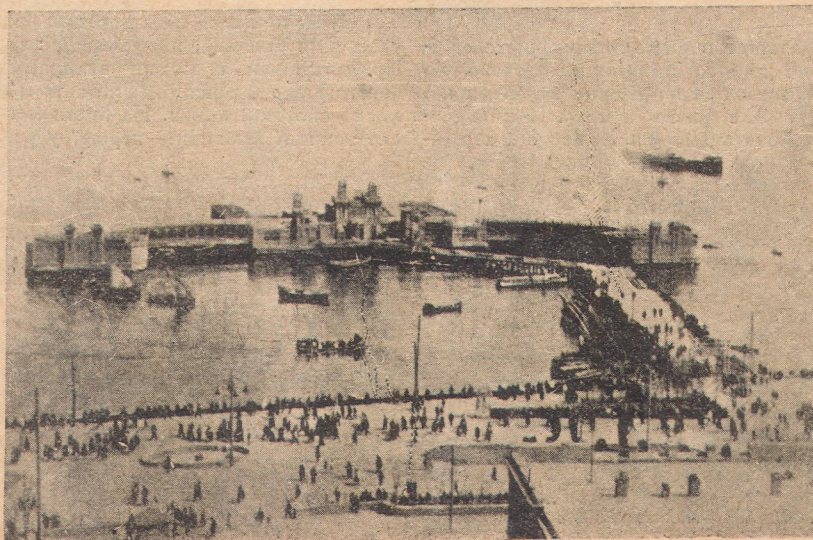
І ще одна грандіозна революція твориться в Баку—національна.

На першотравневій демонстрації вражала однодушність пориву тої різноплеменної маси, що з неї складається бакинський пролетаріат: тюрки, руські, українці, вірмени, казанські татари, грузини й т. ін. Кожна східня нація брала участь у демонстрації зі своєю національною оркестрою. А коли пройшли робітники, то пройшло декілька сот гарб тюркських селян, що приїхали демонструвати змирку.

Революція відродила тюркську націю. Цей нарід зараз почуває себе за владаря своєї країни і культурно зростає. Розвивається література, театр, є навіть своя опера. Жінки знімають свої чадри, хоч ще й досить жінок у чадрах все ж таки трапляється на вулицях міста (і це наряду з трамваями, електрикою тощо), але це вже менша половина.

* * *

Палкий прийом харківських гостей в Баку зайвий раз підкреслив єдинство пролетаріату всіх

Пристань

націй. Повертаючись до дому, проїжджаючи Азербайджан, Дагестан, Чечню, Кубань і т. ін. харківські пролетарі вже не знали, чи додому вони йдуть, чи з дому: велика й простора наша радянська батьківщина. Першотравневі свята в Радянському Союзі що року набирають характеру величезної солідарності, тісного братського єднання пролетарів численних республік Радянського Союзу. І коли за кордоном ще й досі в цей день—свято трудящих усього світу—фашизм різних відтінків утворює криваву розпаву над робітниками, трудящі нашого Союзу зміцнюють свої лави і вперто йдуть до перемоги на культурному й революційному фронтах.

ВИСТАВКА НІМЕЦЬКОЇ ПРИКЛАДНОЇ ГРАФІКИ

ДЕХТО з відвідувачів виставки, що її влаштувало Всеукраїнське Товариство Культурного зв'язку з закордоном, покидає її розчарований—„думалося побачити зразки високого мистецтва, а показують здебільшого якісь плакати, обгортки для шоколяду та цигаркові коробки“.

Справді, реклама „Виставка німецької графіки“ не сповна відповідає дійсному її змісту. Лише той, хто звернув увагу на підзаголовок „Спілка німецьких прикладних графіків“, зрозумів одразу, що ВТКС бажав ознайомити нас з тою галузю прикладного мистецтва Німеччини, де вона посіла світове першество.

Коли про колоніальну політику англійців зажиго казати, що за салдатом у них ішов місіонер, то про німців слушно говорили, що назирці за салдатом мандрував крамар. Цьому крамареві дано було до рук модернішу зброю сучасної реклами, щоб побити можливих конкурентів.

Німці полонили світ не тільки дешевиною своїх виробів,— вони вміли розрекламувати їх, щоб виникло бажання купити, і навчилися саму зовнішність краму зробити рекламою.

Вони кинули видатніші мистецькі сили на шабатурки для фотоплівків, обгортки для каталогів і проспекти німецьких готелів й піднесли до високого рівня те прикладне мистецтво, яке ми звикли вважати за „другорядне“ і до якого ставимося з призириством.

На жаль—коробка зпід сірників відіграє в житті людини більшу роль, ніж картинна галерея, куди вона можливо потрапить раз за життя, а може й зовсім не встигне завітати.

Художній смак людини формують не Рафаелі й Тиціани, навіть не Пікасо і Леже, а та армія митців, що оформлює повсякденне життя людства. Починаючи від книжкової обгортки й закінчуючи вивіскою голярні, безпосередньо впливають на нас тисячі художніх (або антихудожніх) чинників, на які ми не звертаємо уваги.

Виставка саме й показує, якої ваги набуває в сучасному житті „мистецтво другого сорту“. Найбільше репрезентовано різні види реклами, показало також книжкову ілюстрацію, ескізи і обгортку.

Нам, вигодуваним на продукції Держкондтресту й Теже, якось дивно уявити собі, що обгортка з мила може являти собою мистецький твір. А такими творами може пишатися виставка.

Роботи кращих представників німецької прикладної графіки характерні не тільки високою художньою технікою, але й надзвичайно вмілим підходом до теми, коли лінія,

барва й фактура доводяться до високої гармонії, щоб як найміцніше вплинути на глядача. Майстерні дереворити, соковиті акварелі, скупі чорно-білі плакати—зразки великої творчості. Технічні реклами й обгортки каталогів гідні всілякої уваги, бо при економії художніх засобів досягають максимальної вимовності. Книжкові обгортки одночасно читають лекцію про мистецтво вітрини, а пірамідки коробок зпід цигарок, цукерок і шоколяду розповідають, чим б'ють конкурентів ці вироби за кордонами країни походження їх.

Експонати визначаються також прегарними друкарськими оформленнями. До послуг митців став чудова техніка друку, де Німеччина стоїть на непереважній височині—ані в растрі кліша, ані на валку офсет-машини не гине жодна деталь художнього твору, а багатство й чудові відтінки друкарських фарб не обмежують розмаху митця. Мало цього—обробка паперу не зупиняється на друкуванні, вона формує фактуру поверхні плакату, перетворює звичайний аркушик картону на завершенишу шабатурку для цукерок, з великою майстерністю удає з паперу дерево, тканину або метал.

Таким чином, виставка у всій різноманітності експонатів доводить, що мистецтво завоювало собі всі громадські права у виробництві тих численних речей, що оточують нас у повсякденному житті. Від цього виграла німецька промисловість—бо гарне оформлення поліпшує збут її виробів, але водночасно має користь і громадянство, бо не зустрічається в побуті з такими зразками мистецько-друкарської неписьменності, якими годують нас уперті господарники.

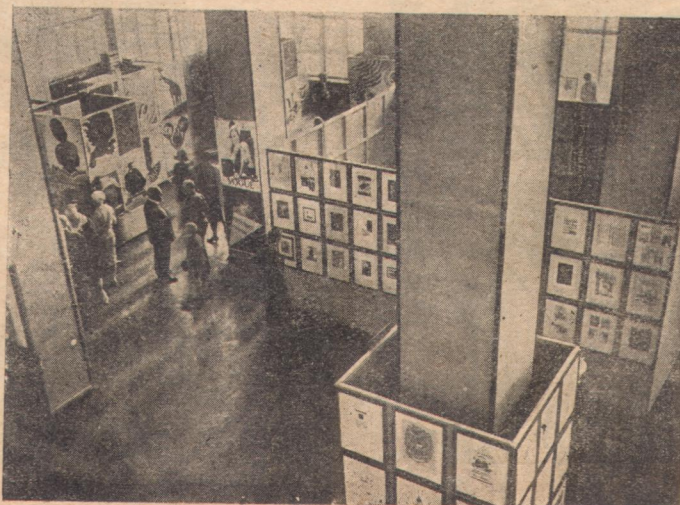
На жаль, кожна спроба відійти від обридлої й поганої традиції зустрічає в нас категоричну відсіч з боку людей, яким доручена господарська доля наших трестів. Цілоком можливо,

що винні у цьому й ті громадські кола, що мали б подбати за цю справу—подолати консерватизм не можна кабінетними балачками, а далі такого способу розв'язати питання боротьба за нього не пішла.

Доводить, що мистецтво треба запровадити в життя—значило б шукати дерева в лісі. Отже, гадаємо, що виставка, як живий зразок, стане у пригоді борцям за краще оформлення побуту.

На виставці багато чого можуть навчитися наші митці й робітники друкарської справи. Над усе ж бажано, щоб завітали туди господарники, що й досі ще не пройнялися розумінням необхідності оформляти наше життя не за рецептами Жоржа Бормана та Брокера й Ко.

Валентин Бородин

Загальний вигляд виставки німецької графіки

Першотравнева демонстрація піонерів у Берліні

Кельн

Кельнський собор—
 в небо вроста,
 небо
 ребрами
 ріже
 готика,
 така—ж дощільна,
 як наша
 товста
 періодика.
 Влетівши
 над Райном
 в прольот гострогранний
 спиняється
 потяг—
 гранями зранений.
 І раптом—
 зника
 геометричний закон.—
 Квартали
 в безглузді пропорцій
 пружаються.—
 Стоїть—
 Кельн,—
 стоїть—
 козаком,
 стоїть
 і не
 ворухиться.
 Тут
 ні покришки
 і ні дна
 звичним
 уявленням
 шкільних семестрів—
 втілено
 галюцинації
 першого дня
 першого
 з'їзду
 бавмейстерів.
 Практичні люди й
 практичний глузд—
 в такій
 архітектурі—
 побиті собачки,
 а мешканці Кельну:—
 плюс—
 хлюєт,
 мінус—
 повії,
 кабатчики.
 Пардон,
 товаришу
 діалектична кума!—
 Пролетаріят—
 не проморгано:—
 Пролетаріату—
 нема!
 Можу
 сказати
 без зайвого слова,—
 до факту
 такого
 не легко доліз,—
 що тут
 сифіліс—
 і весь
 промисловий
 Капіталізм.—
 * * *
 Помахуючи—
 істиком—
 пірни—
 у завулки,—
 завулки—
 містика,—
 будинки—
 вулики.—
 Вони—
 краса,—
 готика
 мансард,

М'ясний
 базар,—
 бактерій
 азарт.
 Звідси й
 походять
 легенди-ерунди
 про ті
 часи,
 коли—
 Гюнтер
 з бургундами,—
 на Райнемюнде,—
 відвідавши
 Кельн
 згнили.
 Ясно,
 що в Кельні—
 люди пропащі,
 бо їхні
 легенди—
 хронологічні пашеки:—
 Кельн—
 за бургундів
 у субстанції хроп,—
 не було,—
 ні готики,
 ні венеричних хороб.
 А зараз
 під Кельном
 цілий Райн
 вшито—
 у готику рей,
 в орнамент
 оранд
 і зовні,—
 од розхристаних
 дверей,—
 люди
 пруть
 організовані
 чадом
 пива й
 Лорелей.—
 Двері
 над Райном
 одверті загрози,—
 в них
 потопають
 сухі матроси,
 навіть
 на вивісках
 епічна братва
 вікінгів—
 з галерами
 топиться в брантвайн.

* * *

Смалить
 готика
 химерні фантазії
 на кожному—
 розі,
 в кожному—
 разі.
 І—
 ні знаку епохи,—
 ні диму,
 ні домн,
 самий
 опіум
 для народу
 міститься,
 тому
 Köln
 und
 Kölnische Dom—
 зневажаю
 з У. С. Р. Р.,—
 з пролетарського місця.

АНГЛІЯ ОБИРАЄ

У „благословенній“ країні короля англійського настали часи, коли політичні діячі роблять „веселе обличчя“, говорять пишні промови та обіцяють рай не лише на небі, а й на землі. Безробітних запевняють, що не далі, як 31-го травня, на другий день після того, як подадуть голос за партію промовця, вони дістануть роботу. Промисловців запевняють, що Англія вступає в період буйного розвитку.

Болдвін заявив, що Англія за мир, за скорочення озброєння, а не лише за обмеження його. Шкода тільки, що Болдвін спізнюється з цією заявою на Женевську конференцію, щоб підтримати тов. Літвінова, а то лорд

роя“ світової війни; зрештою, можете піднести руку за Рамзея Мекдоналда, „справжньо-

Тов. Боб Стюарт—один з комуністичних провідників. Відомий своєю агітацією проти підготовки до війни і нападу на країну Рад. Кандидат від компартії Шотландії

го друга робітників, благочестивого християнина й сто процентного англійця“.

Цих днів навіть містер Хікс і сер Чемберлен зовсім не грізні міністри, а просто собі чесні громадяне, добрі батьки родин, ну й, звичайно, люде, що день і ніч тільки й мріють про „мир наземлі“ у чоловічех „благоволеніє“.

Журналісти „Дейлі Мейль“ і „Дейлі Телеграф“ пишуть не атраментами, а патокою.

Навіть скажені твердолобі на цей час перервали свою щоденну лайку проти СРСР.

Англія обирає парламент. 30 травня повинно вирішити, чи знову сидітимуть на міністерських м'яких стіль-

Д-р Роберт Данатен (комуніст) виставляє свою кандидатуру в Саут-Вест Бетнал Грін (південна частина Лондона)

цях Болдвін і Чемберлен, чи їх замінять Мекдоналд і Томас, або Ллойд-Джордж.

Консерватори певні, що перемога буде за ними. Що з того, що розрив з СРСР жахливо відбився на англійській промисловості. Що з того, що кількість безробітних пересягнула за три мільйони. Що з того, що зіпсувалися відносини з Америкою, що кигить обурення в Індії.

Консерватори врятували зате англійський нарід від „більшовицького нападу“, підписали військову угоду з чудовою „союзницею“ Францією і досягли „восшествія на престол“ Баче-Сакао.

Хіба це не досягнення?

Консерватори міцно стоять на захисті „культури“ й традиції доброї, старої Англії. Джентльмени можуть бути певні, що поки у владі Болдвін, воєн спокійно їс-

Генрі Сате. Лектор. Кандидат компартії в Саут Тотенгем

тимуть не лише „брекфест“, а й „ленч“ та гратимуть щонеділі в гольф.

Чого бідше?

Коли ж гірники голодують і вимагають роботи, то вони можуть їхати до Канади, де їх давно вже чекають землевласники, що потребують дешевої робочої сили.

Консерватори сміливо ідуть на вибори. Навіть в гіршому випадкові, коли вони проваляться, то можливі два виходи: або до влади стане Ллойд-Джордж, або Мекдоналд. Коли стане Ллойд-Джордж, то справа по суті не зміниться. Ріжниця між консерваторами й лібералами вже давно стерлася.

Коли до влади стане Мекдоналд, то й тут нічого страшного немає. Що правда, цей джентльмен може поновити відносини з СРСР. Але це буде не зовсім погано, бо, може, це доведеться зробити й самим консерваторам.

Гелен Крофорд, кол. провід. суфражисток. Кандидат від комуністичної партії в Батвейс Ланкашир

Що до політики взагалі то сер Мекдоналд вже давно зарекомендував себе, як вірний підданиць його величності.

Є ще, правда, й третій супротивник: англійська компартія, але для неї існує поліція й Скотланд-Ярд.

Болдвін посміхається. Ллойд-Джордж виглядає цілком бадьоро, Мекдоналд певен у кращому майбутньому.

Хай збираються хмари війни між Англією й Америкою. Хай клекає вулканом поновлена Індія, хай загрожується економічна криза й бурхливо зростає класова зненависть та рішучість в натрах робітничої класи.

Сьогодні англійська буржуазія ще може сміливо йти на вибори, спираючися на три партії, що всі готові до її послуг.

К. Нович

Роза Сміт, кол. фабр. роб. і вчителька, кандидат компартії в Менсфілді

Франк Брайт (комуніст) кол. шахтар, тепер партійний організатор у Ланкаширі. Виставляє свою кандидатуру проти кандидата робітничої партії Д. Паріксона

Кешенден говорив таке, що зовсім не збігається з словами прем'єра його величності.

Ллойд Джордж, звичайно, згадує кращі традиції ліберальної партії, що завжди обіцяла золоті гори.

Ну, а Мекдоналд, зрозуміло, не відстає що до обіцявок. До того він має чудового конька—поновлення дипломатичних взаємин з СРСР

Лідери всіх партій дають журналістам найоптимістичні інтерв'ю. Лідери всіх партій посміхаються читачам з сторінок журналів, газет, листівок. Даваться багатий вибір: хочете, голосуйте за партію симпатичного сера Болдвіна з традиційною люлькою в міцно стиснутих зубах, хочете оберіть „благородного“ дідугана Ллойд-Джорджа, „ге-

„Пригоди бравого солдата Швейка“. 3-я дія. У вагоні праворуч: Швейк—Гн. Юра, Лукаш—Гудзенко, генерал Шварц—Коваленко

Швейк—засл. арт. Гнат Юра

ТЕАТР ІМ. ІВАНА ФРАНКА В ХАРКОВІ

Коли на ескзалі палко вітали франківців представники Червоної армії й різних громадських організацій—не було в цьому нічого дивного.

Вітали не по офіційному: їде, мовляв, театр з Київa до нас на гастролі—треба ж бути ввічливим й показати свою культурність.

Франківців вітали щиро й свідомо. Знали кого вітають, знали з яким саме театром мають справу, знали яке місце посідають франківці в нашому культурному житті.

З Харковом франківці зв'язані не лише довгорічною працею. Франківці як раз тут завоювали перші позиції для нового українського театру. У Харкові відбувалися перші бої. У несприятливих умовах починали франківці своє нове життя. Ще жила „образа“ за російський театр, що його посіли франківці, ще не довіряли спроможності „малоросів“ створити театр культурного значіння, ще голосно чути було недобррозичливе шепотіння, а франківці почали, вірючи в свої сили, не соромлячись вчитися на зразках російського театру. Працювали, вдосконалювалися, невпинно йшли вперед. Три роки попрацювали в Харкові, тут же одсвяткували п'ятирічний ювілей, тут же стали на шлях театральних досягнень, і коли помандрували у

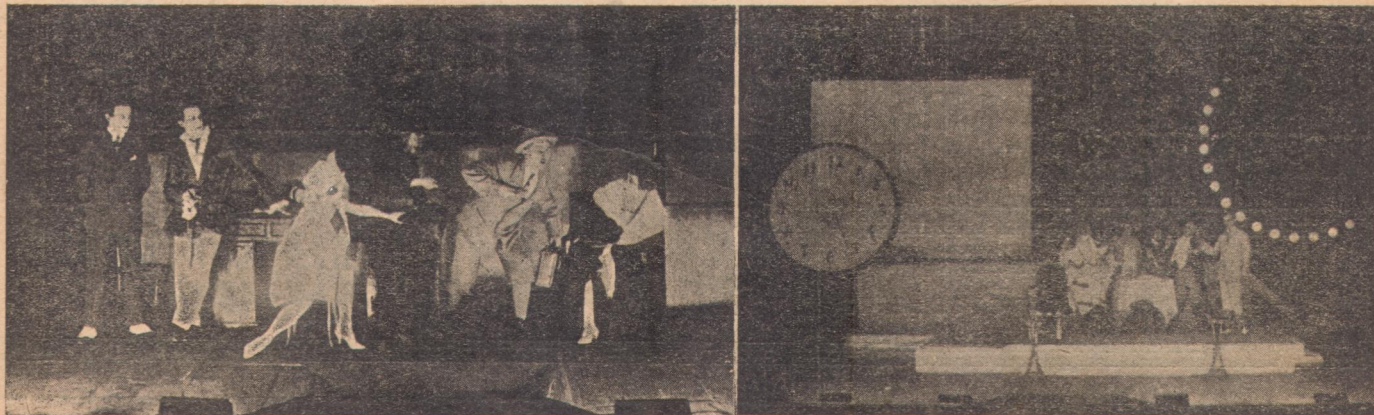
подорож, а потім зупинилися в Києві на постійну роботу—це вже був театр європейського значіння, один з небагатьох найкращих театрів України.

Минули роки. Франківці завітали до нас. За ці роки вони завоювали симпатії трудящих мас Київa, користуються увагою широкого кола глядачів, придбали багато досв'ду, збільшили і вдосконалили свої сили, поширили свій репертуар.

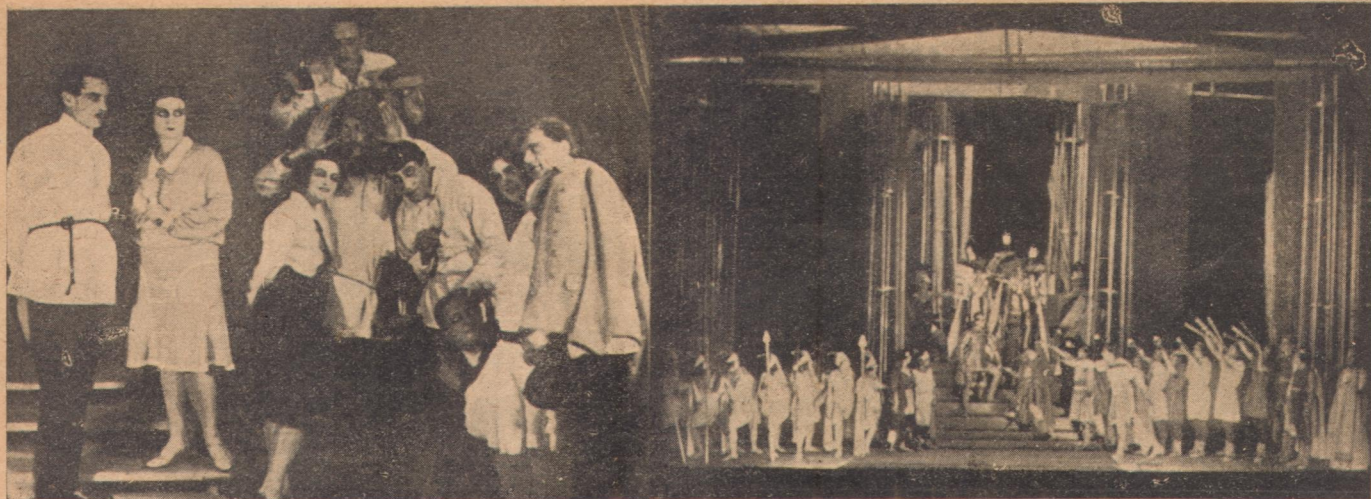
Кидається в вічі, що франківці сліdkують за сучасною драматургією й дають усе, що має більш менш художнє й громадське значіння. „Пригоди бравого солдата Швейка“, „Мина Мазайло“, „Ділок“, „Над“, „Сон літньої ночі“, „Заколот“—це та неповна частина роботи, що її франківці показують. Багато чого з технічних умов неможливо було вивозити з Київa.

Проте вже й цього досить, щоб мати змогу робити висновки про роботу театру та уявити собі його культурний рівень. Театр ім. Франка—театр насамперед виробничий. Не відмовляючися, не уникаючи експериментальної роботи, театр провадить її в процесі свого загального росту.

Це доводить репертуар театру і його формальні досягнення. Самі франківці свій напрямок у театральному мистецтві звуть „монументальним реалізмом“. Правду кажучи, ми не знаємо, що

„Ділок“. 3-я дія. Гарі—Бантис, Мебіус—Кошевський, Лія—Барвінська, Раснер—Яковченко, фон-Шмерау—Пясецький, Пані Компас—Ожеговська. Праворуч—„Ділок“ 1-а дія. Сніданок

„Над“. Варвара—Барвінська, Над—Варецька, Ілько—Ватуля. Праворуч—„Сон літньої ночі“. 1-а дія

це таке, бо з теоретичним обґрунтуванням такого напрямку, при всьому бажанні, ознайомитися не змогли за браком відповідних матеріалів. Але ж на практиці, за зразками вистав франківців, можемо уявити собі, що це за „монументальний реалізм“.

Насамперед—це здоровий реалізм. У франківців нема „по-заумних“ ухилів. Вони роблять усе так, щоб було зрозуміло найширшому колу глядачів. Екстравагантність, експресія, гротеск—не головні елементи, що входять складовими частинами до плану постановок. Театр не уникає цих засобів загострити видовисько. Навіть більше: театр далеко не випадково користується з них, але в міру потреби, не роблячи наголосу на цих загострених засобах трактовки.

Франківці, зрозуміло, еkleктичні. Вони не засушують себе у будь якій формі. Використовуючи все те, що може надати виставі художнього вигляду і підкреслити її зміст, франківці майже завжди, майже без винятків досягають виправдальної мети: не аби якого художнього рівня, і де треба, ба-дьорости, піднесення, патосу. Франківці завжди зрозумілі, приступні. В цьому полягає велика рсля провідника ідей і форм

нового театру. Франківці спочатку наближають до себе глядача, а потім ведуть його за собою,—отже немає розриву між театром і глядачем.

Так було в Харкові, так сталося і в Києві. Поступово, але вірно франківці завойовували свою аудиторію. І, треба сказати, що така значна перемога театру не зупинила його розвитку. Франківці не „почили на лаврах“.

„Ділок“, Компас—Юрський, Мебіус—Кошевський

З того, що ми вже бачили, з тих вистав, що театр показав у Харкові—видно, як розгорнув свої сили й спроможності театр.

„Пригоди Швейка“, „Сон літньої ночі“, „Ділок“, „Мина Мазайло“—яскраве свідство великої роботи театру й не менш великих досягнень.

І нема вже чого говорити про склад театру, що формуючись на протязі довгих років створив міцний ансамбль.

Артисти театру ім. Івана Франка здебільшого досконалі майстри сцени. Борисогліська, Барвінська, Варецька, Рубчаківна, Отава, Шведенко, Ватуля, Кошевський, Пилипенко, Сокирко, Т. Юра, Гнат Юра, Юрський, Яковченко,—це

той міцний кадр, що з ним театр може сміливо й впевнено йти до нових перемог.

В. Івогін

ФОТО-ХИМ-ТРЕСТ

Москва, Рождественка, 5
Телеф. №№ 5-07-50, 5-64-58 и 81-17

ЛУЧШИЕ:

ФОТО

- ПЛАСТИНКИ
- БУМАГА
- ПРИНАДЛЕЖНОСТИ
- ХИМИКАЛИИ

Редактор Е. Касяненко

Окріт № 837/кв.

Держтрест „Харполіграф“. Друга друкарня ім. В. Блакитного

Видавництво „Вісті ВУЦВК“

Зам. № 4318

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

92664

КЛАСИЧНУ ХУДОЖНЮ ЛІТЕРАТУРУ УКРАЇНСЬКИХ ТА СВІТОВИХ ПИСЬМЕННИКІВ МАСАМ ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ТВОРИ УКРАЇНСЬКИХ ТА СВІТОВИХ ПИСЬМЕННИКІВ

Лесь Українка.—Повне видання творів. За загальною редакцією Б. Якубського. Збірка складається з 10 томів. Вийшло з друку 6 томів. Все видання вийде протягом 1929 р. (Передбачається випустити додатково ще 2 томи):
Ціна за 10 томів без палітурок—15 крб. 30 коп. В 10 міткалевих палітурках—21 крб. Завдаток—3 крб.

М. Кociубинський.—Повне видання творів. Редакція тексту Ан. Лебеда. 7 томів. Вийшло з друку 2 томи. Все видання вийде протягом 1929 р. Ціна ориєнтаційна: без палітурок—13 крб. В 7 міткалевих палітурках—16 крб. 50 коп. Завдаток—1 крб. 50 коп.

Іван Франко.—Повне видання творів. За редакцією С. Пилипенка та Івана Лизанівського. 29 томів. Вийшло з друку 24 томи. Решта вийде протягом 1929 р. Ціна 34 крб., а в 15 міткалевих палітурках—41 крб. 50 коп. Завдаток—5 крб.

В. Винниченко.—Повне видання творів 22 томи. Все видання вийшло з друку.

Ціна 21 крб., а в 10 міткалевих палітурках—26 крб. Завдаток—3 крб.

Б. Грінченко.—Повне видання творів. За редакцією Марії Грінченкової. 10 томів. Вийшло з друку 6 томів. Решта вийде протягом 1929 р. Ціна 9 крб., а в 5 міткалевих палітурках—11 крб. 50 к. Завдаток 1 крб. 50 к.

М. Гоголь.—Збірка вибраних творів. За редакцією І. Лакізи та П. Филиповича. Стилістична редакція А. Ніковського. 5 томів. Все видання вийде з друку 1929—30 року. Ціна ориєнтаційна—10 крб. В 5 міткалевих палітурках—12 крб. 50 к. Завд.—1 крб. 50 к.

Бібліотека сучасного українського письменства.—Серія I—21 том. Все видання вийшло з друку. Ціна 9 крб., в 5 міткалевих палітурках по декілька книжок—11 крб. 50 к.

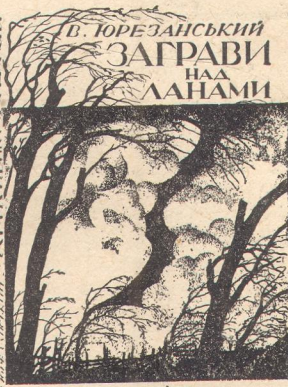
Завдаток 1 крб. 35 коп.

Серія II—22 том. Все видання вийшло з друку.

Ціна 11 крб., 60 к. а в міткалевих палітурках по декілька книжок 14 крб. 60 к. Завдаток—1 крб. 75 коп.

Літературна бібліотека.—Серія I—16 томів. Все видання вийшло з друку.

Ціна 16 крб., в 8 міткалевих палітурках по 2 томи—20 крб. Завдаток—2 крб. 50 коп.

КНИГОСПІЛКА

Серія II—13 томів. Все видання вийшло з друку. Ціна 14 крб. В 7 міткалевих палітурках по 2 т. 17 крб. 50 коп. Завдаток—2 крб.

Комплект театральних п'єс.—Серія I—23 книжки. Все видання вийшло з друку.

Ціна 7 крб. 30 коп., в 4 міткалевих палітурках по декілька книжок—9 крб. 30 коп.

Серія II—19 книжок. Все видання вийшло з друку.

Ціна 9 крб., в 5 міткалевих палітурках по декілька книжок—11 крб. 50 коп.

Завдаток—1 крб. 35 коп.

Бібліотека світового письменства—11 томів. Все видання вийшло з друку.

Ціна 13 крб. 75 коп., в 6 міткалевих палітурках по декілька книжок—15 крб. 75 коп. Завдаток—2 крб. 10 коп.

Гі-де-Мопасан.—Повне видання творів. За загальною редакцією проф. С. Савченка. 10 томів. Вийшло з друку 6 томів. Все видання вийде протягом 1929 року.

Ціна в палітурках 19 крб. Завдаток—3 крб.

Герберт Велз (Уельс).—Збірка вибраних творів. За редакцією проф. Калиновича 6 томів.

Все видання вийде протягом 1929—30 року.

Ціна ориєнтаційна: 10 крб. В 6 міткалевих палітурках 13 крб. Завдаток—1 крб. 50 коп.

Бібліотека дитячої літератури—(Оповідання для дітей).

Серія I—25 книжок.

Всі книжки вийшли з друку.

Ціна без палітурок 2 крб. 10 коп., в 2 палітурках—3 крб. 10 коп.

Завдаток—35 коп.

Сер. II. Молодшого віку—34 книжки. Всі книжки вийшли з друку.

Ціна 11 крб., в 6 міткалевих палітурках по декілька книжок—14 крб. Завдаток—1 крб. 65 коп.

Шкільна бібліотека молоді—30 книжок. Всі книжки вийшли з друку.

Ціна 11 крб. 56 коп., в 6 міткалевих палітурках по декілька книжок 14 крб. 50 коп.

Завдаток—1 крб. 75 коп.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

При передплаті дається завдаток: на решту вартості робиться накладна платня при надсилці книжок. З бажання передплатників накладна платня може бути одноразова на все видання, яке вийшло з друку, або на декілька томів. Остаточний розрахунок робиться при надсилці останнього томів. При замовленнях зазначити, чи надіслати книжки в палітурках та по скільки томів. Пересилка коштом передплатника.

При замовленні безпосередньо в Головній Конторі „Вісті“ передплатники газети „Вісті“ або журналу „Всесвіт“ одержують 10% знижки з суми, на яку буде зроблено передплату, на вищезазначені твори, в разі надсилки свого адресного ярлика, або № замовлення.

Ті, що не передплачують газету „Вісті“ або журналу „Всесвіт“ при замовленні безпосередньо в Головній К-рі „Вісті“, одержують **БЕЗПЛАТНО** газету, або журнал, в залежності від їх побажання, на всю суму завдатку.

Передплату приймає Головна К-ра Харків, вул. К. Лібкнехта № 11 та всі філії ВИДАВНИЦТВА ГАЗЕТИ „ВІСТІ ВУЦВК“.

**В КОЖНІЙ ШКОЛІ, КНИГОЗБІРНІ, ХАТІ-ЧИТАЛЬНІ, В КОЖНОМУ КЛУБІ,
ГРОМАДСЬКІЙ УСТАНОВІ, СКРІЗЬ. ДЕ ЗБІРАЮТЬСЯ ЛЮДИ, ПОВИННІ БУТИ
ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ**

„Альбом портретів українських письменників“, 20 великих портретів письменників-класиків розміром 23 × 35 см., робота художника Ю. Садиленка. До альбому додано біографічні нариси про письменників, написані проф. М. Зеровим. Ціна альбому 2 крб.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПОРТРЕТИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА: Великі у фарбах, ціна 20 коп. шт.,
маленькі у фарбах, ціна 3 коп. шт.
Портрети великі надсилаються не менше, як 5 штук. Маленькі не менше, як 50 штук.

Д-р СЛАВІН „ЗДОРОВЕ ЖИТТЯ“ 3-є видання, лікарський poradник, в книжці багато малюнків, описано всі хвороби й їх лікування водою, сонцем і аптечними ліками, в книжці вміщено розділ про полове життя, аборти та як запобігти вагітності. Ціна 2 крб.

Д. КУЧМА „НА ДОПОМОГУ ВЧИТЕЛЕВІ“. Методичні зауваження до переведення педагогічного процесу та взірцеві робочі плани для шкіл соцвиху 1-го концентру. Видання 3-є перероблено й доповнено, 378 стор. Ціна 3 крб.

Григор САБАЛДИР Великий Практичний СЛОВНИК в палітурці. Переопініено з 3 крб. на 2 крб. 25 коп. Російсько-Український

В. КОРОЛІВ „СКОТОЛЕЧЕБНИК“ Ветеринарні поради. Видання 3-є, випр. й допов. з малюнк. Ціна 75 коп.

В. НЕСТЕРВОДСЬКИЙ „ПАСІКА“ Підручник пасічництва. Переопіні. з 2 крб. 50 коп. на 1 крб. 25 коп.

Проф. **ОРЛОВ В. Н.** „МАТЬ и ДИТЯ“ Настольная книга для женщин, с 92 рисунк., на русск. языке. Цена 2 рубля 85 коп.
и др. **М. З. ШЛАК**

Замовлення надсилайте: м. КИЇВ, вул. Воровського, № 19, Книжекспеду „ВІСТІ ВУЦВК“. Книжки надсилається негайно, без завдатку, післяплатою.

КНИЖЕКСПЕД.

ВИЙШОВ З ДРУКУ ЖУРНАЛ

„ЧЕРВОНИЙ КЛИЧ“

№ 46 — Орган Всеукраїнського ЦК МОПР — № 46

В журналі вміщено: В. Красноленський—Перше Травня. Приступа—День преси. Осип Радович—Процес над страйкарями. В. Март—Відважний кулі (оповідання). Іван Доріжний—Максиму Горькому (Травнева присвята). Я. Муценок—Голодування (нарис). Іван Багряний—Весна.

Друкується продовження колективної повісті „Ниточка—Двійник“. Всі читайте й передплатуйте журнал „Червоний Клич“. Передплату надсилайте Видавництву ЦК МОПР'у Харків, Пушкінська 49. Ціна передплати 1 крб. 20 коп. на рік

АКЦИОНЕРНОЕ
ОБЩЕСТВО

„ГАРМОНИЯ“
ГРОМАДНЫЙ ВЫБОР

ВЕНСКИЕ ГАРМОНИИ и БАЯНЫ

СТРУННЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ, БУБНЫ И БАРАБАНЫ,
а также полное оборудование великорусских оркестров
ВЫШЕЛ НОВЫЙ ПРЕЙС-КУРАНТ № 5, который высылается за две десятикопеечные почтовые марки, вложенные в конверт.
Правление и Главный склад, Москва, Никольская 1/д.